1 — Kdyby tady byla taková panenka (lidová)

- D A7 D

 1. /: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla, :/
 G D A7 D

 /: která by mi chtěla syna vychovati, přitom pannou býti. :/
- 2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, :/ /: ty by jsi mi musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :/
- 3. /: Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti, ://: ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití. :/
- 4. /: Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití, ://: ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši. :/
- 5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši, ://: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :/

D A7 D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.

D A7 D

Když jdu po ní v létě samoten ve světě, sotva pletu nohama.

G D E A7

Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,

D A7 D

tam zapadli trampi, (tam se trampi sešli,) hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

D A7 D A7 D

R: Na hradě Okoři světla už nehoří, Bílá paní šla už dávno spát.

D A7 D A7 D

Ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívat.

G D E A7

Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč,

D A7 D A7 D

a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on ji sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.

Serif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici, místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

3 — Jarošovský pivovar Argema

E H A E

1. Léta tam stál, stojí tam dál,
H A H
pivovar u cesty, každý ho znal.
E H A E
Léta tam stál, stát bude dál,
H A H E
ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

A H E C‡mi
R: Bílá pěna, láhev orosená,
A H E
chmelový nektar já znám,
A H E C‡mi
jen jsem to zkusil a jednou se napil,
A H E
od těch dob žízeň mám.

 Bída a hlad, kolem šel strach, když bylo piva dost, mohl ses smát.
 Tři sta let stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

4 — Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Dmi

Dmi 1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury, s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory, Dmi sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná В a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil

- a pověrčivý lid se na pastora obrátil, že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí, a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví. 3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali a když ji vedli městem, všichni kolem volali: "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš, teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
 - 4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění, ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou, sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
 - 5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná, v noci se v černou kočku mění dívka líbezná, je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění, a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
 - 6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený: "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou: "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam, pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!" 8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici a všude kolem ní se sběhly davy běsnící. a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,

zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

5 — Stýskání

Bratři Ebenové

- A Dmi Emi Hmi

 1. Stýská se, černovlásko,
 F#mi Hmi G Ami
 po loučení, kdy jsi se
 F#mi Hmi G C
 na rameni vyplakala,
 C A Emi7 A
 černovlásko.
- Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi něžně smála, rozespalá, černovlásko.
- Hmi G D A

 R: Stýská šest písmen místo tvé lásky,
 Emi F‡mi Hmi F‡mi
 stýská pláčou dlouhé samohlásky,
 Hmi G D A
 stýská zůstala jsi mi pod víčky,
 Hmi Gmaj7
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
 Emi7 A
 a dveří skřípání nese mi stýskání.
- Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně, podleh' tobě i angíně, černovlásko.
- 4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno, proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

R:

- Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perletové, na ústa mě už neklove, černovlásko.
- Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování, inventura milování, černovlásko.

R:

A Dmi Emi Hmi
R: Stýská se, hm,
F#mi Hmi G A4sus
stýská se mi, hm.

6 — Franky Dlouhán

Brontosauři

C F C

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou.

Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,

F C

po Státech toulal se jen sám

F C G7

a že byl veselej, tak každej měl ho rád.

F C Ami

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.

F G F G7 C

A každej, kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

 Tam kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl, slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,

Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

R:

 Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí.

Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl, farář píseň pěl, umíraček zněl.

7 — Jarní tání Brontosauři

Ami Dmi C

Když první tání cestu sněhu zkříží
 F Dmi E7 Ami

 a nad ledem se voda objeví,

 Dmi C

Dmi C voňavá zem se sněhem tiše plíží,

F Dmi E7 An tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F
C
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

E7
Ami
Dmi
/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F
E7
Ami

 Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám.

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

Jaro je lék na řeči, co nás nudí a na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R:

 Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk.

Pak bych měl naděj', že i příští jaro bude má země zdravá jako buk. 8 — Kytka Brontosauři

G D Otvírám lásku na stránca rád

Otvírám lásku na stránce rád,
 A7 D
 přišel jsem, milá má, něco ti dát.

Zeptat se, co děláš a jakej byl den, pohladit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví, jestli má touha tě neporaní.Ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej, s tebou je celej svět jak vyměněnej.

 Sedíme tu spolu a slova si jdou, propletený prsty ležej na kolenou.
 Oči jako čert a maličkej nos ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

9 — Na kameni kámen

Brontosauři

C
1. Jako starej suchej strom, jako všeničící hrom, jak v poli tráva
Fmaj7 Ami G C
připadá mi ten náš svět, plnej řečí a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7 Ami G C
R: Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.
Fmaj7 Ami G C
A jestli není žádnej Bůh, tak nás vezme země, vzduch, no a potom ámen.

A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den bohatší králů.
 Přes všechna slova co z nich jdou, hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

3. Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.

Jaký bude, nevím sám, taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

10- Podvod

Brontosauři

Emi

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D

G

hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,

Ami

Ami/C

Emi

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Ami

H7

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám, píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk, je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami

R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Emi

ti říct, že už ti nezavolám,

Ami

D7

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

H7

podved jsem všechno, o čem doma si sníš,

Emi

teď je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu, z lásky, dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost, je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

11 — Růže z papíru

Brontosauři

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil

E7 Gmi

a teď nemám, nemám klid, Ami Dmi

hlava třeští, asi tě mám rád.

Stále někdo říká: "Vzbuď se,"

E7 Gmi

věčně trhá nit,

Ami Dmi studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

57 F A

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.

Dmi

V tomhle smutným světě

Gmi

jsi má naděj' na víru,

Ami Dm

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku,

no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to víš.

Možná trochu zvláštní

v dnešní době, no tak at,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

12 — Tulácký ráno

Brontosauři

Dmi
1. Posvátný je mi každý ráno, když ze sna budí šumící les
Ami
Dmi
a když se zvedám s písničkou známou a přezky chřestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál

Dmi

B

C

F

C

Dmi

a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět.

Tam mnohý z pánů měl by se kouknout a hned by viděl, jaký chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu znáš, bobříků sílu a odvahu touhy, kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

13 — Mezi horami Čechomor

Dmi C Dmi

1. /: Mezi horami lipka zelená, :/
F C Dmi C Dmi
/: zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jeleňa. :/

2. /: Keď ho zabili, zamordovali, ://: na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili. :/

/: zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :/

3. /: Ej, křížu, křížu, ukřižovaný, :/

4. /: Tu šla Anička plakat Janíčka, :/

/: hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička. :/

14 — Proměny

Čechomor

G C Ami Dmi Ami 1. Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku, nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.

G C G C Dmi A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.

- 2. Copak sobě myslíš, má milá panenko? Vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
 - A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
- 3. A já sa udělám malú veverečkú a uskočím tobě z dubu na jedličku.
 - Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 4. A já chovám doma takú sekérečku, ona mi podetne dúbek i jedličku.
 - A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
- Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

6. A já chovám doma takovú udičku, co na ni ulovím kdejakú rybičku.

5. A já sa udělám tú malú rybičkú a já ti uplynu preč po Dunajíčku.

A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

Ami F C F C G

R:

- 7. A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu.
 - Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 8. A já chovám doma starodávnú kušu, co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
 - A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
- 9. A já sa udělám hvězdičkú na nebi a já budu lidem svítiti na nebi.
- Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 10. A sú u nás doma takoví hvězdáři, co vypočítajú hvězdičky na nebi.

A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami Dmi7 C Dmi7 C G Ami Dmi7 C Dmi7 C G R:

15 - Včelín

Čechomor

Ami G

1. /: Sousedovic Věra má
Ami G
jako žádná jiná,
Ami G
viděl jsem ji včera máchat
Ami EmiAmi
dole u vče lína. :/

Ami C
R: /: Dole dole dole dole, dole dole dole,
G Ami
hej dole dole dole, dole u včelína. :/

2. /: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat, nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna. :/

R:

3. /: At v poledne radost má, slunko hezky hřeje, když se na mě podívá, dám jí co si přeje. :/

R:

4. /: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi, at přikázat vašim dá, aby mi tě dali. :/

16 - Jaro

Fešáci

G 1. My čekali jaro a zatím přišel mráz, tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,

Ami z těžkých černých mraků se stále sypal sníh a vánice sílí v poryvech ledových.

Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá, do sýpek se raději už nikdo nedívá,

zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále

Ami blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,

když vystrašený soused na okno zaklepal:

"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí, já do města bych zašel, doktor snad poradí."

dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:

Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,

"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"

3. Na to strašné ráno dnes nerad vzpomínám,

na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám, trvalo to dlouho, než se vítr utišil,

na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,

kterým bych v té bouři nejel ani sám,

a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,

krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

17 — Lojza a Líza

Fešáci

"Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?"

"No proto."

- "Dojdeš pro vodu?" "Už běžím."
 - 1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo, vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
 - 2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
 - 3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo, a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
 - 4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
 - 5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo, jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
 - 6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji.
 - 7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo, a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
 - 8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
 - 9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo, jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.

- 10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji.
- A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
 a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
- 12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
- 13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo, jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.

14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,

tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.

15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,

- a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
- 16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
- 17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo, a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
- 18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.
- 19. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo, vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

18 — Zafúkané

Fleret

Ami A2 Ami A2

1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami Fmaj7 Ami E4sus
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
R: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi E
kolem mňa všecko je zafúkané.
Ami C G C
Zafúkané, zafúkané,
F C E Ami Emi D G H7 Emi D G H7 Emi kolem mňa všecko je zafúkané.

- Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává a budu u tvého okénka stát.
- R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/
- 3. Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy sú zafúkané.
- R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

19 — Kočovní herci

František Nedvěd

G

1. Laciné šminky, přilepený nos

budka s nápovědou,

C

to pro ty, co zapomněli,

jak svou roli mají správně hrát.

R: Kočovní herci tu jsou, máky kvetou, principál je pán,

kočovní herci tu jsou, s nimi léto

přijelo k nám.

2. A když lidi nejdou, prázdný mají sál,

tak zas popojedou.

Stejně musí na neděli

paní principálka prádlo prát.

R:

3. Všichni jsme herci – jenom někdo víc

nebo míň umí hrát.

Naše trapné komedie

nikdo nechce ale vážně brát.

20 — Blues folsomské věznice

Greenhorni

G

- Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
 G7
 a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
 C
 G
 ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
 D7
 G
 a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
- 2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér, a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér, pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
- 3. Ale udělat banku, to není žádnej žert,
 sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylíť jsem jak čert,
 místo jako kočka já utíkám jak slon,
 takže za chvíli mě veze policejní anton.
- proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.

 Pravdu měla máma, radila: "Nechoď s tou holkou!"

 a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,

G

- Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
 C G
 scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
 - mezi nima můj táta u piva sedával D7 G C G D7 G a tu svoji nejmilejší hrál.
- 2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět, už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět, kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát, tak zase slyšet svýho tátu hrát.
- 3. Ta písnička mě vedla mým celým životem, když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem, a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál, když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- 4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí, když je noc a měsíc, potom zdá se mi, jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,

zase jeho píseň slyšel hrát.

22 — Rovnou, tady rovnou $_{\mathrm{Greenhorni}}$

D D7

1. Tak už jsem ti teda fouk',
G D
prsten si dej za klobouk,
G A D
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D A7 D
to ti říkám rovnou.

R: Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

Z Kentucky do Tennesee
 přes hory a přes lesy,
 z potoků vodou já smejval stopu svou,
 to ti říkám rovnou.

23 — Amazonka

Hop Trop

G Hmi Bmi Ami

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,

G Ami D

čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

- Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
 už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví, G Ami D stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.
- Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl, "Amazonka" říkavali a já hrdě přisvědčil.
- Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká, vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

R:

- Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.
- 6. Teď si víla z paneláku, samá dečka, samej krám.

 G Ami G

 Já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,

 Ami G

 pořád stejná, přísahám.

Hop Trop

S partou kluků v koutě na perónu
 Dmi B C A7
 tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,
 Dmi B A7
 vo pár kroků dál se na nás díval
 Dmi B C Dmi
 starej pán, už vod pohledu trochu podivnej.

В

Dmi

2. Hned se vecpal s náma do vagónu, když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám, na kytaru na mým klíně koukal a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F Gmi
R: Nezdálo se, že je ňákej švorcák,
F Gmi A
co by neměl prachy, který dal by za novou,
F Gmi A
měl podivnej hlas a divný voči,
Dmi B C Dmi
říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. "To vomlácený dřevo není k mání, patří mojí máti a je starší nežli já, je to dárek od někoho z mládí, a ten jistě nikomu a nikdy neprodá."

R:

4. Když jsem večer v neděli svý mámě řek', že ňákej cizí chlap se hrozně zajímá o věc, která cenu má jen pro ni, divil jsem se, co ji na tom tolik dojímá...

25 — Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
Dmi C Dmi
který v drápech má Ďábel sám.
C Ami
Bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi C Dmi
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi C Dmi

někdo do písku poskládal.

F C Ami

Slzy v očích měl a v ruce znavený

Dmi C Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačka jen.

Chřestot nožů, při kterých přejde smích, srdce kámen a jméno Sten.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž sand vyvolá jen vztek, Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
 Svědomí měl, vedle nich si klek ...

Rec: Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. At mi tedy Bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník a v něm, co jsem psal.

26 — Hlásná Třebáň

Ivan Mládek

A C#mi
R: Hlásná Třebáň je krásná,
Hmi E7
a proto ke svý Máně do Třebáně
A E7
často jezdit hledím.
A C#mi
Hlásná Třebáň je krásná,
Hmi E7 A
u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

Dole u Berounky roste kapradí, Hmi E7 A A7 komáři že koušou, to nám nevadí. D A Máňu u řeky když večer objímám, H7 E7

tak bodání hmyzu vůbec nevnímám.

R: Hlásná Třebáň je krásná, a proto ke svý Máně do Třebáně často jezdit hledím.

Hlásná Třebáň je krásná,

u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

27 — Jez

Ivan Mládek

A E7 A E7

1. Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou, A E7 A Adim do kanoe nevlezu už s Jendou Bendou, Hmi E7 A F‡7

Jenda Benda nemožný je zadák, H7 E7

nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák:

R: Von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,

H7
E7
že v dáli hárá pes, že vysouší se mez

A
F#7
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,

H7
F7
E7
A
ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.

- 2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou, proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou, Jenda Benda sjel na vodu mělkou, spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou.
- R: Já měl náladu zlou, von zničil Keňu mou,
 už nikdy, houpy hou, s ní nepopluji mhou,
 teď šetřím na novou, na laminátovou,
 už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

28 - Jožin z bažin

Ivan Mládek

Ami 1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,

E Ami
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
G7 C G7 C E
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Ami E AmiG7
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin.

C G7
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
C Jožin z bažin k vesnici se blíží,
G7
Jožin z bažin už si zuby brousí,

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

F C G C
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice, přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice: "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,

tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

- R:
- 3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek, Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček." Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,

na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

Jožin z bažin z močálu ven pílí, Jožin z bažin dostal se na kámen,

R: Jožin z bažin už je celý bílý,

Jožin z bažin – tady je s ním ámen!

Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,

dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

29 — Láďa jede lodí

Ivan Mládek

G7 C G7 C G7 C G7 \mathbf{C} 1. Láďa jede lodí, tou lodí výletní, G7 C C k Lídě, co s ní chodí, Ami Dmi G7 Láďa Horký jede k ní. G7 C G7 C G7 C G7 Jestli s sebou hodí, ten parník výletní, Dmi G7 G7 C Ami Lída bude překvapena, že je Láďa s ní.

E7 Ami R: V podpalubí topič přikládá, **D7** na lodi je skvělá nálada. G7 C G7 A celý kraj, kraj, G7 C G7 G7 C kraj to cítí, že je máj, Ami Dmi G7 C G7 C Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj. C G7 G7 A celý kraj, kraj, G7 C G7 C G7 kraj to cítí, že je máj, Ami Dmi C G7 C G7 C Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj.

2. Lída jede lodí, tou lodí výletní,

k tomu, co s ní chodí, ale ten zas jede k ní.

A tak se vlastní vinou dvě srdce dychtivá nešťastně se minou, zkrátka tak to chodívá.

30 — Prachovské skály

Ivan Mládek

Ami

Tak polez!

Nepolezu!

Ami

1. Zavři svoje oči, Hano, rozvázalo se ti lano,

E7

BUCH!

padej trochu doprava, pod námi jde výprava!

Ami

Tentokrát to dobře dopadlo.

Ami G Zahrála si turistům hrozné divadlo.

R: Co bychom se báli na Prachovské skály,

G7 C G7

dudláj dudláj dá. /ram pam pam /

Do Českého ráje cesta příjemná je,

dudláj dudláj dá. /ram pam pam pam/

Horolezci, horolezkyně, horolezčata,

nelezte na skálu, co je hodně špičatá.

Spadnete do písku a svou rodnou vísku

nespatříte více, dudláj dá.

Neboj se, polez!

Nepolezu!

2. Je mi podezřelé, Hano, že ti povolilo lano,

že jsi něco vypila, málem si se zabila.

Ach, příště, až tě vezmu do věží,

foukneš si do balónku, ten tě prověří.

R:

Tak polez!

Nepolezu! Ale, polez!

Nepolezu, já se bojím.

Ale polez, vždyť to nic není.

Tak jó. Aáááááá!

Tak vidíš, a je po mě.

31 — Afričančata Jarek Nohavica

C Ami Dmi G C

1. V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,

DmiG C

mezi stromy je tam honí Afričančata,

F G C Dmi G

načančané Afričanče jako uhel černé je,

C AmiDmi G C F G C G C

ráno skočí na saranče a jede do Guineje.

2. Děvčata tam honí kluky a kluci děvčata,

k nám to mají trochu z ruky, Afričančata.

Přes moře a přes potoky, dva tisíce šest set mil,

na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.

3. Průšvih je, když Afričanče, černé jak mé boty, narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty.
Ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,

hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na...

32 — Básnířka

Jarek Nohavica

- G D C D G D C D

 1. Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
 G D C D Emi
 bouchala na dvířka paláce poetiky.
 G C G C G D

 S někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby,
 G D C D G D C D
 pak o tom napsala sonetu na čtyři doby.
- 2. Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti, ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty. Plná tragiky, plná mystiky, plná splínu, tak jí to otiskli v jednom magazínu.
- 3. Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu, od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu.
 Trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora, za týden na to byla hvězdou mikrofóra.
- ráno se budila vedle záchodové mísy.

 Múzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.

4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,

- 5. Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky, at bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky.
 Cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota, tak o tom napsala sonet ze života.
- 6. Pak jednou v pondělí přišla na koncert na koleje a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje.
 Pero si vzala a pak se dala tichounce do pláče

/: a její slzy kapaly na její mrkváče. :/

33 — Cukrářská bossanova

Jarek Nohavica

Cmaj7 C[†]dim Dmi7 G7 Cmai7 C[±]dim Dmi7 G7 a když je spořádá, dá si repete, cukrlátko, 1. Můj přítel snídá sedm kremrolí, G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 Cmai7 **C**[†]dim on totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí," a je to paráda, chodit po světě, a Dmi7 G7 Cmaj7 Ctdim Dmi7 G7 mít v ústech sladko. mít.

Cmaj7 Ctdim Dmi7 G7

R: Sláva, cukr a káva a půl litru Becherovky, Cmai7 C∄dim Dmi7

G7 hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,

C∄dim Cmai7 všechny cukrářky z celé republiky

Dmi7 na něho dělají slaďounké cukrbliky

Emi7 Α7 a on jim za odměnu zpívá zas a znovu

Dmi7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7 tuhletu cukrářskou bossanovu.

glukózní, monstrózní, at si taky dám, koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek, a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč, a já zůstanu

2. Můj přítel Karel pije štávu z bezinek, říká, že nad ni není, že je famózní,

sám, úplně sám.

výměra tři ary,

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí, postava fortelná se mu zvětšuje,

on ale říká: glycidy jsou pro lidi, je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje, někdo se zkáruje, někdo se zfetuje a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

R:

34 — Divoké koně

Jarek Nohavica

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami 1. Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,
- Ami Dmi Ami C Dmi Ami já viděl divoké koně, běželi soumrakem, Dmi Ami Dmi Ami G‡dimF vzduch těžký byl a divně voněl tabá–kem.

Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

- 2. /: Běželi, běžěli, bez uzdy a sedla,krajinou řek a hor, ://: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. :/
- 3. /: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, ://: naše touho ještě neumírej, sil máme dost. :/
- 4. /: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, ://: milování je divoká píseň večera. :/
- 5. /: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, ://: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :/
- 6. /: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat, ://: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :/

Já viděl divoké koně...

35 — Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

 1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
 C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
 včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
 F G C G
 svatý Medard, můj patron, tuká si na čelo,
 F G F G C Emi Dmi7 G C
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

- 3. Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze, houpe to, houpe to na housenkové dráze. I kdyby supi se slítali na mé tělo, tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa, zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?" A z veliké dálky do uší mi zaznělo,

/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

36 — Hlídač krav

Jarek Nohavica

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši, **F G C** až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu."

F G C Já jim ale na to řekl: "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam...

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich: nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy. S nohama křížem a s rukama za hlavou koukám nahoru na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy. 37- Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

F∄mi 1. Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

G D

R:

- /: pak jednou v létě řek' jsem si: "At, svět fackuje tě, a tak mu to vrat." :/
- 2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám, /: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :/

 - R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou, Hmi G kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé.

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká vdova mi nabídla byt,

- /: jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :/
 - 4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost, /: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš," tak jsem na cestě a chudý jak veš.:/
- 5. Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky slíz' a dal, vše mi dal, : a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená.
- 6. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen,
 - /: jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou, kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

38 — Jacek Jarek Nohavica

G D

1. Na druhém břehu řeky Olzy žije Jacek, C G mám k němu stejně blízko jak on ke mně, G D máváme na sebe z říční navigace, C G dva spojenci a dvě spřátelené země, D jak malí kluci hážem z břehů žabky, C G kdo vyhraje, má z protějšího srandu, D hlavama kroutí česko-polské babky, C G G děláme prostě vlastní propagandu.

Na na na na na na na na

2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty všelikých věcí za všelikou cenu, já mám však na to velmi úzké horizonty a Jacek velmi nenáročnou ženu, týden co týden z břehů navigace na sebe řveme: "Chlapče, hlavu vzhůru!", jak je to krásné, moci vykašlat se

na celní předpisy a na cenzuru.

3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek a směje se, až třepe se mu brada, ve zprávách večer běží horký dnešek, aspoň se máme s Jackem o co hádat, on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje a domluvit se někdy bývá marno, tak spolu vedem pohraniční boje a v praxi demonstrujem Solidarność.

4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně. máváme na sebe z říční navigace. dva spojenci a dvě spřátelené země /: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky, řeka se kroutí jako modrá šňůrka a my dva hážem kachnám vprostřed řeky krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :/ Na na na...

$39 - {\sf Kometa}$

Jarek Nohavica

Ami

Ami

R: Na na na...

- Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
 Dmi G7 C E7
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
- 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
- my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí

R: O vodě, o trávě, o lese, G7 O smrti, se kterou smířit nejde se, Ami Dmi

zazpívat.

o lásce, o zradě, o světě **E E7 Ami** a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Dmi

rech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,

hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech, tajemství, která teď neseme na bed-

- že kořen s větvemi ve strom se spojuje, krev našich nadějí vesmírem putuje.
- 5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf z pod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
- 6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,

o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

40 — Pijte vodu

Jarek Nohavica

R:	C /: Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum! :/
1.	C Jeden smutný ajznboňák pil na pátém nástupišti ajrkoňak. C G C Huba se mu slepila a diesel lokomotiva ho zabila.
R:	
2.	V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů. Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R:

Pil som vodku značky Gorbačov a potom povedal som všeličo a voľačo.
 Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jesteśmy chłopci z Warszawy, jeżdżimy pociągiem za robotą do Ostrawy.
Cztery litry wódki a mnóstwo piw, po prostu bardzo fajny kolektyw.
(Jestešmy chuopci z Varšavy, ježdžimy počiongem za robotom do Ostravy.
Čtery litry vůdky a mnůsto piv, po prostu bardzo fajny kolektyv.)

R:

Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.
 Vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům.

R:

41 — Možná že se mýlím

Jarek Nohavica

jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.

 $2.\ {\rm Pan}\ {\rm far}{\acute{\rm a}}$ nabízel mi věčný život,

a já si dal nalačno jedno pivo a spatřil anděly, jimž pelichá peří,

bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,

říkal: "Musíš, chlapče, přece v něco věřit,"

jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

R: Možná, že se mýlím, možná se mýlím,

Emi F C

snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,

F C FC

mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,

Emi F

a tak si zpívám, a tak se dívám,

C Fadd9 C Fadd9

a tak si dávám do trumpety.

já o nich nevím a možná měl bych vědět, já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,

já nechtěl nikdy na trůnu sedět,

3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,

bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

- 4. Vy, náčelníci dobrých mravů, líbezní darmopilové a darmojedky, proutkaři pohlaví a aranžéři davů, vy jste mi nebyli na svatbě za svědky, bláznivá Markéta, ta mi svědčila, že kdo vchází do světa, jako by vypustil motýla. R:
- ·

měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
bláznivá Markéta at nám zapěje,
že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,

5. V pokoji, kde jsem včera spal,

vypnuli topení a topila krása,

nic se neděje, nic se neděje...

42 — Píseň zhrzelého trampa

Jarek Nohavica

C G F C

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
F C G7 C G7
ho, ho, ho – a neznám písně z pamp,

vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp...

Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví...

Vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový...

C G Ami
R: Já jsem ostuda traperů,
F C
já mám rád operu,
G C G7
já mám rád jazz-rock.
C G Ami
Chodím po světě bez nože,
F C G C C7
to prý se nemože, to prý jsem cvok.
F C
Já jsem nikdy neplul na šífu
D7 G G7
a všem šerifům jsem říkal: "Ba ne, pane."
C G Ami
Já jsem ostuda trempů,
F C G7 C G C
Já když chlempu, tak v autokempu.

2. Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky... jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácký... A prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku... a odříkám jim nazpamět akordy na Vlajku...

R:

3. A tak teď chodím po světe a mám zaracha... na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha... Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb... zpívám si to svý "Nevadí a zase bude líp"...

43- Pochod marodů

Jarek Nohavica

Ami C G F Ami

1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C G F Ami
dvě vodky a Fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi F Ami Dmi F E
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami

my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.

- 2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc, i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc, u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn, je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
- Ami G R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel, Ε Dmi Ami Ami tuberkulóza – jó, to je naše! G Neuróza, skleróza, ohnutá záda, Ami Ε paradontóza, no to je paráda! G Dmi Ami Jsme slabí na těle, ale silní na duchu, Dmi Ami E žijem vesele, juchuchuchuchu!
- 3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce, tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce, zná naše adresy a je to čiperka, koho chce, najde si, ten natáhne pérka, -rka, -rka.
- 4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo, doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo, budou nám řezati ty naše vnitřnosti a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R: Zpívati: ...
 - ...žili vesele, než měli poruchu.

44 — Sarajevo

Jarek Nohavica

Ami Dmi

Přes haličské pláně vane vítr zlý,
 E7 Ami
 to málo, co jsme měli, nám vody sebraly.

Dmi

Jako tažní ptáci, jako rorýsi E7 Ami

letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Ami Dmi
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
G7 C E7
ale už je čas jít spát,
Ami Dmi
tamhle za kopcem je Sarajevo,
E7 Ami

tam budeme se zítra ráno brát.

2. Farář v kostele nás sváže navěky, věnec tamaryšku pak hodí do řeky, voda popluje zpátky do moře, my dva tady dole a nebe nahoře.

R:

3. Postavím ti dům z bílého kamení, dubovými prkny on bude roubený, aby každý věděl, že jsem tě měl rád, postavím ho pevný, navěky bude stát.

45 — Strakapúd Jarek Nohavica

CFG

C F G C F C

1. Vysvitlo slunko, modrý strakapúd k obloze vzlétá
C F G Ami
a ty si krásná jako meruňka uprostřed léta.
F G C
A ty si krásná jako réva v Boršicích,
F G C
když zem se slévá s oblohou hořící.

- 2. Zatajím dech, abych snad nezkazil, co se ti zdá, pod hlavou máš jen ruce, polštářek ukrad' jsem já a ty jsi mírná jako vítr v jahodách, tvá hruď se vzdouvá, malý člun na vodách.
- 3. Vysvitlo slunce, modrý strakapúd po nebi krouží, probuď se, lásko, moje srdce mé po tobě touží a ty si vroucí jako láva pod Etnou, když sopka vstává bázliví odlétnou.

Jen já zůstávám, C F G C jen já zůstávám F G C

GC

F

46 — Těšínská

Jarek Nohavica

- Ami Dmi **E7** Ami Dmi F E7 Ami
- 1. Kdybych se narodil před sto léty v tomhle městě,
- F E7 Dmi F E7 Ami Ami u Larišů na zahradě trhal bych květy své nevěstě.

Moje nevěsta by byla dcera ševcova z domu Kamińskich odněkud ze Lvova, Ami

kochał bym ja i pieścił chyba lat dwieście.

- 2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna, nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
 - Mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy a smála by se hezky.

U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.

Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.

Měl bych krásnou ženu a tři děti, zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,

celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

- 4. Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době,
- u Larišů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě.

Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,

bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka.

Vidím to jako dnes, šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe.

Jěště, že člověk nikdy neví, co ho čeká.

na na na na...

47 — Ukolébavka

Jarek Nohavica

G G/F#

Den už se zešeřil,
 G/E
 G/F

G/E G/F# G už jste si dost užili.

Ami Ami/G#

Tak hajdy do peřin
Ami/G Ami/G♯ Ami

a ne, abyste tam moc řádili.

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo.

G Emi Hmi Emi

Na na na, ná ná ná na na ná ná,

aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,

hajduly, dajdy, každý svou peřinu najdi.

G D7 G

Hajajajaja ja já,

D7 G Kuba, Lenka, máma a já.

C G

Dřív, než zítra slunce začne hřát,

D7 G

dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach

a srdce náhle dělá buch, buchy,

nebojte se, já spím na dosah

a když zavoláte, zbiju zlé duchy.

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo.

Na, na, ná...

48 — Zatanči

Jarek Nohavica

Emi G D Emi

1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
 G D Emi
 zatanči a vetkni nůž do mých zad,
 G D Emi
 at tvůj šat, má milá, at tvůj šat na zemi skončí,
 G D Emi
 at tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči a pak ke mně pojď.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa, polož dlaň nestoudně na moji hruď, obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad, zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

R:

49 — Zatímco se koupeš

Jarek Nohavica

Hmi D

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 G A7 D
 na největší loupež ve mně se střádá,
 Gdim Hmi
 tak, jako se dáváš vodě,
 Fdim A7
 vezmu si tě já, já zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu

piju druhou kávu a kouřím třetí Spartu

a za velmi tenkou stěnou

slyším, jak se mydlíš pěnou.

R: Nechej vodu vodou, jen at si klidně teče,

Emi G D

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Emi G D

cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,

Emi G D

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda, svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá a až budeš stát na prahu, všechny peníze dal bych za odvahu.

R:

Emi A7 D Emi A7 D Hm hm, nebylo a není, hm hm, zatímco se koupeš...

50 — Zítra ráno v pět

Emi

Jarek Nohavica

Emi G 1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví, D ještě si naposled dám vodku na zdraví, Ami G z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe H7 Emi

a pak vzpomenu si na tebe.

a co jsem si nadrobil, si vypiju.

E7 Ami D G Emi a pak vzpomenu si, lásko, na tebe, **H7**

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes, že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,

škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi, že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi, že tě, lásko, nechávám, na zemi.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,

lásko, nezapomeň a žij.

51 — Ezob a brabenec

Jaroslav Ježek

C Emi Ami Ami7 F G7 C G7

1. Jednou z lesa domů se nesa, moudrý Ezop
C Emi Ami Ami7 F G7 A7
potkal brabce, který brabence málem sezob.
Dmi E Dmi D7 G7
Brabenec se chechtá, Ezop se hned ptá,
C Emi Ami Ami7 F G DmiG7
čemu že se na trávě v lese právě řeh-tá.

C G7 C B A7

2. "Já," povídá brabenec, "se taky rád hlasitě chechtám,
D7 G #7 G7 C D7 Dmi7 G7
chechtám, když pupenec kyselinou leptám.
C G7 C B A7
Vím," totiž ten brabenec, "mravenečník že se mě neptá,
D7 G #7 G7 C Dmi G7 C
neptá, pozře mě, at se chechtám – nechechtám."

G# Es7 G# Es7

3. Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G D7 Dmi G7
kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.
C G7 C B A7
Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej,
D7 G#7 G7 C

chechtej, a na svou bídu si nezareptej.

52- Babička Mary

Jaroslav Ježek

Ami

Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordylér,
 Dmi Ami H7 E

pirát zkrvavenou šerpu ždímá, kapitán pucuje revolver.

Ami

Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,

Dmi Ami Dmi E7 Ami
ale zato krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.

G7 C G7 C
Když tu náhle – co se děje? Divný šelest houštím spěje,
G7 C F F‡dim E
plch, skunk? – Vše utíká po stráni od Medníka.

Ami

Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,

Dmi H7 E G
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou: "Blíží se k nám postrach prérie."

C D7
R: Mary, babička Mary,
G7 C G7
dva koltáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
D7
Stoletá Mary, babička Mary,

ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy,

Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.

Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří.

"Pintu ginu, lumpové prokletí!" bezzubou dásní zaláteří.

"Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,

zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy."

Dopila a aby se neřeklo, putykáře změní v mrtvolu,

za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.

- R: Mary, babička Mary,
 pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
 Stoletá Mary, babička Mary
 jde do volebního boje za kovboje.
 3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
 neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
 - že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí, na předáka je to mládí,

Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,

- ze všech nejvíce volala ji Polnice.
- Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace, tu babičku za pár dní zabila volební agitace.

už nesedává v sedle, ve volbách byla vedle.

volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Stoletou Mary, babičku Mary

R: Mary, bojovná Mary,

53 — Nebe na zemi

Jaroslav Ježek

G Emi A7

1. Na Nirvanu, na Olymp, na nebe nevěřím,
D7 G A7 D7
když mě někdo pomlouvá, vždycky láteřím.
G Emi A7
Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi,
H7 F#7 H7 D
stačí mi pár krásných let někde na zemi.

D+ G D+ G D+ G D+ G

2. Když já vám povídám, že je nebe na zemi,
A7
pravdu mám, věřte mi,
D7 D9/G D7 D9/G D7 D9/GD7
za život život dám, i když nerad umí-rám,
D+ G D+ G
nejsem sám, věřte mi.

G7 Hmi7 G7 C G7 C

3. Pro toho, kdo chce žít, je na světě plno krás
E7 A7 D7

a z těch krás nebe mít záleží jenom na vás.
D+ G D+ G D+ G G7 E7

Jen od vás, věřte mi, záleží kdy přijde čas,
A7 D7 D9/GG

kdy pro nás začne nebe na zemi.

54 — Není nutno

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

A Hmi
R: Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
E7 A E7
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

 Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí, nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

R:

R:

55 — Pramen zdraví

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

Ami 1. Každý den, každý den k svačině jedině, jedině pramen zdraví z Posázaví. Ami Chcete-li prospěti dítěti bledému, kupte mu pramen zdraví z Posázaví. R: Výrobky mléčné, / Každý den, každý den Ami to je marné, / k svačině jedině, jsou blahodárné / jedině pramen zdraví a věčné. / z Posázaví. Výrobky mléčné, / Chcete-li prospěti Ami to je marné, / dítěti bledému, jsou blahodárné / kupte mu pramen zdraví a věčné. / z Posázaví.

56 — Honolulu Kamelot

G C D C G C D C

1. Letecká linka do ráje, k ostrovům slunné Havaje,
G C D C D G C D C

nabrala kurs vlastní osy, tam holky plavky nenosí.

 Na pláži Beach Boys čekají, banány z palem padají, na runway Boeing dosedá a slunce pálí, to se má.

D C G
R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,
D C G
whisku na ex, mulatek sex si můžu přát, reggae, reggae, reggae.
D C G
Honolulu, ukululu. Hej!

- Mulatka záda natřela, paprsky pustím do těla, žraloci lidi nežerou, hlídaj' je skrytou kamerou.
- Černoch, co dělá zmrzlinu, zdarma ji dává každýmu, vše už je v ceně letenky, co neplatí pro manželky.

R:

- Všichni tu tančí reggae styl, ani jsem kolu nedopil,
 tři holky plavky stáhly mi, třely mě ňadry velkými.
- 6. Tu náhle signál budíku, vytáh' mě z pláže rovníku, šalinou za pětikačku jedu vorazit štípačku.

57 — Zachraňte koně

Kamelot

Emi7 Ami7 D G C H

Emi7
Ami7

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C D G C H
věř mi, koně pláčou, povídám.
Emi7
Ami7
To byla půlnoc, vtom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi

G Hmi C
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud.

hejna kohoutů a bůhví kam.

 Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal, já viděl, jak to hříbě umírá.

Klisna u něj a smuteční děj se odbývá, jak tiše pláče, oči přivírá.

58 — Anděl Karel Kryl

G Emi G D7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla G Emi G D7 G přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
G Emi G D7 Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému, G Emi G D7 G tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D7
R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G Emi G D7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G Emi D7 G
/: co mě čeká a nemine. :/

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky, debatujíce o Bohu a hraní na vojáky. Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel si ji schovat, to asi ptákum záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já krídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice. A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

59 — Lásko

Karel Kryl

Ami

Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
 E Dmi E
 milostný dopisy s partií mariáše,
 Dmi
 před cestou dalekou zpocený boty zujem
 C E
 a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G
R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím.
Ami G
Lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami Emi Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu, s úšklebkem dospělých vytáhnem' cigaretu, v opasku u boku nabitou parabelu, zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony, latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny, není čas na spaní, smrtka nám drtí palce, nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

Ε

Rec: Levá, dva!

R

60 — Morituri te salutant

Karel Kryl

Ami G Dmi

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína

G7

a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Dmi

/: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

a pírka touhy z křídel pegasů. :/

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky, v pase staniol

/: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol.

:/

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.

Ami Počkejte chvíli, mé oči uviděly

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění...

Seržante, mávnou a budem zasvěceni!

Morituri te salutant!

Morituri te salutant!

R: Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídla holubí

/: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :/

R: Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka,

/: rezavý kvér, můj brach, a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :/

61 — Píseň neznámého vojína

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína."

Karel Kryl

A co na to Neznámý vojín? Ami

> Ami E7 černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,

> kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,

1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,

ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.

R: Co tady čumíte? Vlezte mi někam!

Copak si myslíte, že na to čekám?

Co tady civíte? Táhněte domů!

Pomníky stavíte, prosím vás, komu?

2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,

je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet, pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,

ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.

R: Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout, copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?

Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?

Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,

ježto s těmi, co střílej po sobě, vůbec nic nemají. Mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,

žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.

R: Kolik vám platějí za tenhle nápad? Táhněte raději s děvkama chrápat!

Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?

F Ami Ami6 Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

62 — Veličenstvo Kat

Karel Kryl

Ami G Ami E7

- V ponurém osvětlení gotického sálu kupčíci vyděšení hledí do misálů
 Ami F G C G Dmi Ami E7 Ami a houfec mordýřů si žádá požehnání, /: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat.

 :/
- :/

 2. Kněz ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu, pod fialovou komží láhev
 - vitriolu,

 pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi /: prvního z rytířů, hle: Veličenstva

 Kat. :/
- C G F G7 C G F G

 R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou, z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,

 Dmi Ami Dmi E E7

 v kraji hnízdí hejno krkavčí, lidu vládne mistr popravčí.
- 3. Král klečí před Satanem, na žezlo se těší, a lůza pod platanem radu moudrých věší

a zástup kacířů se raduje a jásá, /: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá, /: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou, děti mají rády kornouty se zmrzlinou,

4. Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí stráže,

- soudcové se na ně zlobili, zmrzlináře dětem zabili.

 5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat, jak zakázali psát a zakázali zpívat,
- a bylo jim to málo, poručili dětem /: modlit se, jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

 6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl, syn otce nenáviděl, bratr bratru
- škodil, jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší, /: kde v kruhu tupých hlav dlí

Veličenstvo Kat.:/

63 — Zkouška dospělosti

Karel Kryl

- 1. V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,

 G
 E
 studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.
- V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé a lež, co první směnka úvěru pro dospělé.
- C G
 R: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
 F E
 že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.
- R: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý, ten bál je křižovatka: dospělí – nedospělí.
- Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí, dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
- Dozrál čas dilematu, být pro anebo proti, pak čekat na výplatu, jak jiní patrioti.
- R: Opilí...
- R: Tak tanči...
- Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí, trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.
- R: Šumivé víno pění a dívky oblékly si namísto dětských snění dospělé kompromisy.
- R: Tak tanči...
- R: Opilí...

64 — Kluziště

Karel Plíhal

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7G

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi-vo.

C Emi7/H Ami7 C/G
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi7/H Ami7 C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,

do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G CEmi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

65 — Námořnická

Karel Plíhal

F#mi7 Hmi7 F#mi7 Hmi7
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
E A7
lákají odvážné kluky,
D G
snad právě na něho štěstí se usměje,
D A7 D
cíl má už na dosah ruky.

 Maličký námořník v krabičce od mýdla zpocený tričko si svlíká, moře je neklidný, Jana je nastydlá,

kašle a loďkou to smýká.

R:

- 3. Maličký námořník s vlnami zápasí, polyká mýdlovou pěnu, loďka se potápí, v takovém počasí je těžké dobývat ženu.
- R: Za modrým obzorem dva mysy naděje čekají na další kluky, maličký námořník i študák z koleje mají cíl na dosah ruky.

66 — Nosorožec

Karel Plíhal

Ami Dmi Ami 1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce, Dmi Ami Dtdim **H7** originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě Ami Dmi za dva rumy a dvě vodky, připadal mi velmi krotký, Ami **H7** Ami pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě. Ami **H7** Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže, Dmi Ami D∄dim při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce. Ami Dmi Ami Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,

2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce, originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.

E7 když Božena v negližé řvala, že ho nechce.

Ami

Rvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: "Padej, sbohem," zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.

Co nevidím – souseda, jak táhne domů medvěda, originál medvěda, tuším značky grizzly.

Už ho ženě vnucuje, ta už ho taky pucuje

a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.

Ami

3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem, Dmi Ami **H7** Ami nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Dmi

Ami

67 — Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami G C
R: Ráda se miluje, ráda jí,
F Emi Ami
ráda si jenom tak zpívá,
G C
vrabci se na plotě hádají,
F Emi Ami
kolik že času jí zbývá.

F C F C E

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami G C F Emi Ami

a Pámbu si ve svým notesu udělá jen další čárku.

R:

 Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
 sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

68 — Trubadúrská

pod stůl nám hážou kosti.

Karel Plíhal

- Ami Emi Ami C G E7

 1. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem.
- Ami Ami/G Fmaj7Fmaj7/F# Ami Emi Ami
 /: Dřív jinam neje—dem, dokud tu poslední nesvedem. :/
- 2. Kytary nikdy nám neladí, naše písně spíš kopnou než pohladí,
- /: nakopnou zadnice ctihodných měšťanů z radnice. :/
- /. Hanophou Zudinee comodifyen mestana Z radinee. ./
 - G C Emi7/H Fmaj7 D9/F# G
- R: Hop hej, je veselo, pan kníže pozval kejklíře,
 - G C Emi7/H Fmaj7Emi Ami
- hop hej, je veselo, dnes víta—ní jsme hosti. **G C Emi7/H Fmaj7D9/F G**
- Hop hej, je veselo, ač neda-li nám talíře, G C Emi7/H Fmaj7 Emi Ami

hop hej, je veselo,

- 3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí,
- /: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně. :/
- 4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí,
 - /: že hnijou zaživa, když brečí v hospodě u piva. :/
- R:
- 5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník,
 - /: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :/
- 6. Rozdělaj' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky.

Kdo to je tam u kůlu, ale příliš si otvíral papulu.

Kdo to je tam u kůlu, borec, za nás si otvíral papulu.

R:

7. = 1.

čekat...

8. To radši zaživa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu a v hospodě znuděně

69- Už to nenapravím

Samson a jeho parta

Ami D F E Ami E E7

R: Vap ta da ta da tada ta tadada...

Ami I

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál.

Ami [

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F E E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Α7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E E7 zadní otevřená, zadní otevřená.

Δ7

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G F F7

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví,

já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví.

Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

70 — Pověste ho vejš

Michal Tučný

Ami C G

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost.

Dmi Ami G Ami
Pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

- 2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s námi dejchal stejnej vzduch.
 - Pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
- 3. Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

 F
 E
 Ami
 za to že neoplýval krásou, že měl country rád a že se uměl smát i vám.

C G Dmi C G
R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
C G Dmi E
do svých snů se dívám z dáli a do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední.

- Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
- R:
- 5. Pověste ho vejš...
- Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
- Pověste ho, že se koukal, že hodně jedl a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám a pak se usadil a pak se oženil a žil.
- 8. Pověste ho vejš...

71 — Všichni jsou už v Mexiku Michal Tučný

G
D
1. Kde jen jsou a kde sem já, proč všechno končí, co začíná?
Fmi
A
D
D7

Smůla se na mě lepí ze zvyku a všichni jsou už v Mexiku.

- R: Všichni jsou už v Mexiku, buenos días, já taky jdu, aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.
- 2. Kde je můj kůň, co měl mě nést blátem měst a prachem cest?
 Dělal, že se ho to už netýká, asi šel do Mexika.
- 3. Kde je ta holka, co měl jsem rád? Už tu na rohu měla stát.
 S pihou na svým krásným nosíku už se asi nosí někde v Mexiku.

R:

- 4. Kde je můj pes, co mě hlídat měl? Že nezaštěkal, kam jen šel? Bez obojku a bez košíku už se asi toulá v Mexiku.
- 5. Kde je ten náš slavnej gang, postrach salonů a postrach bank?
 Nechali mně všechno pěkně na triku a už sou někde dole v Mexiku.

R:

- 6. Kam šel barman teď tu stál a chlapů houf, co s nima hrál?
 Jen zatykač s mojí fotkou visí tu a ostatní jsou v Mexiku.
- 7. Kde je ten chlápek, co tu spal, a ta kočka, co jí nalejval?
 Šerif právě bere v baru za kliku, asi sem měl bejt už taky v Mexiku.

R:

Hoboes

- C Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
- stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
- Stojím s dlouhým vobojkem, jak stájovej pinč,
- G♯ A G♯ A tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.
- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 - jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

chlastal by tam Ben.

R:

- tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
- 2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý. Postavil bych malej dům a z okna koukal ven a chlastal bych tam s Billem a
 - R:
 - stát.

Kdyby 'si se hochu jen pořád nechtěl rvát, nemusel jsi dneska na týhle bedně

- Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít, nemusel si dneska na krku laso mít.
- 4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává, do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
- Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok, mám to smutnej konec a whisky
- ani lok.
- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

do nebeskýho báru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny...

73 — Tisíc dnů mezi námi

Nerez

Hmi Emi Hmi9 F♯mi7 C♯mi7 Hmi7
1. Ocelově modrou masku máš, pátý týden se ti bráním,

den za dnem si na nit navlékáš korálky s vůní našich dlaní.

R: Světlo a tma, tak to jsem já, $\mathbf{F} \sharp \mathbf{m} \mathbf{i}$ $\mathbf{C} \sharp \mathbf{m} \mathbf{i} \mathbf{f} \mathbf{m} \mathbf{i}$ zhasni a dělej, co se dělat mů-že.

Světlo a tma, tak to jsem já,

 $3\times$ /: jestli chceš, nezůstane na mně ani kůže. :/

 Telefonní seznam nových tváří, to je tvůj polštář pod mou hlavou, zatržená jména v kalendáři pátý týden ve vzduchu plavou.

R:

HmiG F‡mi Hmi

- Ti-síc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá,
 našel jsem tě kdysi ve stohu slámy, ještě dnes mi za košili padá.
- 4. Tisíckrát vlasy rozcuchaný, vlasy rozcuchaný jako křoví máš, sladká jak hrušky planý, v hlavě mám z tebe galimatyáš.
- Tisíckrát přešívaný knoflíček u krku máš
 a tvůj smích zvoní stejně jako hrany, v hlavě mám z tebe galimatyáš.

74 — Bodláky ve vlasech

Nezmaři

G Emi Ami 1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,

za tuhle kytku pak všechno chtěl mít, Ami svatební menuet mi na stýblo hrával,

že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy,

copak si holka víc může tak přát?

Doznívá menuet, čím dál míň mě baví

na tichou poštu si hrát.

Emi

R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít, Cdim zbytečně slova do kamení sít.

Na košili našich zvyků, vlajou nitě od knoflíků,

jeden je "muset" a druhej je "chtít." 3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,

za tuhle kytku pak všechno chtěl mít, svatební menuet ti na stýblo hrával,

my dva se musíme vzít.

4. Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy, nejsem si jistej, že víc umím dát,

vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy

o tom, že dál tě mám rád.

5. Zelený, voňavý dva prstýnky z trávy, copak si my dva víc můžeme přát?

Dál nám zní menuet, tím míň nás baví na tichou poštu si hrát.

Zelený voňavý

Prstýnky voňavý

Z trávy zelený

75 - Písek

Nezmaři

AmiD G E7 Dmi E7 AmiG C

1. Jako pí—sek přesíváš mě mezi prsty, stejně ti dlaně prázdný zůs tanou,
Dmi G C Emi Ami
ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 AmiG C
já nejsem z těch, co po těžký ráně ne-vstanou.
Dmi G C Emi Ami
Ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 AmiE7 Ami
já nejsem z těch, co po těžký ráně ne-vstanou.

2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš, zdá se, že nemíníš mě vážně brát.

Kolik času nám to ještě schází, nebo je všechen dávno prvč,

a za čím se to vlastně máme stále hnát?

Kolik času nám to ještě schází, nebo je všechen dávno pryč, **F**a za čím se to vlastně máme stále hnát?

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš, vím, že se leccos těžko obchází.

Radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít,

ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.

Radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít, ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.

 Jako písek přesíváš mě mezi prsty, stejně ti dlaně prázdný zůstanou, ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,

já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou...

76 — Ráno bylo stejný

Nezmaři

G Hmi D

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi D
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
C G E7 Ami D7 G
podívej se do dáli, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues, ospalí a nudní byli po flámu, kouřili partyzánku, dým foukali do vánku, dívali se do dáli, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D C G C G C G C G R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D C G C G C G G C G na tvářích počasí proměnlivý,
D C G rádio hlásilo: "Na blatech svítá,"
E7 Ami7 D7 G každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere, pojedeme po svejch do podnájmu žít, koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky, až omrzí nás dálky, budem' jak dvě smutný koleje na silnici.

77 — Něco o lásce

Pavel Dobeš

 Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi stojí domek bez adresy a bez dechu,

bydlí v něm – nechci říkat "víla",

ale co na tom, i kdyby byla, před lidmi se trošku skryla

G a víme o ní hlavně z doslechu.

Dmi R: Že lidi rozumné blbnout nutí

C/H a není na ni nejmenší spolehnutí, C C/H Ami

co ji zrovna napadne, to udělá:

Dmi z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,

o ženských nemluvím, tam to platí taky, a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

C/H Ami C 2. Genetičtí inženýři lámou její kód, C C/H Ami Dmi

po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají, Dmi G C/H Ami strkají hlavy pod vodovod

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,

družstevním rolníkům touha mořeplavců

a lásce, té potvoře, sebevědomí,

a pak i oni nakonec podléhají.

že jednou bude vládnout světem,

tedy i nám a po nás našim dětem,

které na tom budou stejně špatně jako my.

platí i s úroky a nepočítá s daní, u ženských je to přímo námět na horor.

R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,

- Papuče letí pod pohovku,
 nákupní tašky padaj' na vozovku,
 - ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
- Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a seďte jak z trestu,
 - jen ať si táhne, jak to dělají vandráci.

 Láska se totiž, i když je prevít,

 nikomu dvakrát nemůže zjevit,

 láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
- 4. A nesmí vám to nikdy přijít líto, kupte si auto a cucejte Chito, odreagujte se psychicky, protože jestli byste na ni měli myslet, to radši vstaňte a jděte za ní ihned,

utíkejte, než vám zmizí navždycky.

R: Převrhněte stůl, opustte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, at si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

R: Hm hm hm...

78 — Pražce

Pavel Dobeš

C G7
1. Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,

4. Provedl mě domem – nikde kousek zdiva,

navštívím dnes kamaráda z železniční průmky,

C

G7

C

vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.

- Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce, stojím v České Třebové a všude kolem pražce,
 vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
 posadil mě na lavici z dubového pražce,
 vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

 To je to jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- 5. Plakáty nás informují: "Přijď pracovat k dráze, pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze," vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- 6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš, upečeš i krávu na železničních pražcích, vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- 7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec, když na nohu si pustíš železniční pražec, vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.

- 8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
 posílá mu na vojnu železniční pražce,
 vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- 9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
 Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec,
 vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.

- pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou, vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.
- 11. Pamatuji pouze ještě operační sál, pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal a bylo jaro, zapni si kšandy, lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,

79 — Velrybářská výprava

Pacifik

- Ε **H7**
- 1. Jednou plác mě přes rameno Johnny, zvanej Knecht: F∄mi
- "Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"

 - Objednal hned litr rumu a pak nežně řval: C∄mi F♯mi
 - "Sbal, se jedem na velryby, prej až za polár."
- R: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
- protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.
- 2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce, nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce, vypluli jsme časně zrána, směr severní pól, dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

- 3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz, hoň velryby v kupách ledu, to ti zláme vaz.
- Na pobreží místo ženskejch mávaj tučňáci, v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R:

R:

- 4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok, starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
- "Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog, tuhle práci zaplatil by asi

jenom cvok."

hadovi.

jed.

- 5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví, stáhli jsme mu kuži z těla, tomu
 - Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, máme velryb plný zuby, na to vezmi

80 — Zahrada ticha

Pavel Roth

- 1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,

 C G D

 zahradu zelenou, všechno připomíná.
- Jako dým závojů mlhou upředených, vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
- Je to březový háj, je to borový les,
 je to anglický park, je to hluboký vřes.
- Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.
- Kolik chceš, tolik máš oči otevřených,
 tam venku za branou leží studený sníh.
- 6. Zpočátku uslyšíš (zpočátku uslyšíš)
 vítr a ptačí hlas (vítr a ptačí hlas),
 v zahradě zelený (v zahradě zelený)
 přejdou do ticha zas (přejdou do ticha zas).
- 7. Světlo připomíná (světlo připomíná)
 rána slunečních dnů (rána slunečních dnů)
 v zahradě zelený (v zahradě zelený),
 v zahradě beze snů (v zahradě beze snů).
 - Uprostřed závratí sluncem prosvícených vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

81 — Panenka Poutníci

GDGDDA7D

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,

D

A

snad houf bílejch holubic nebo jen žal?

G

D

Tak odplul ten prvý den zmáčený krví,

A

D

ani poutovou panenku nezanechal.

D G D A G D A

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
G D G D

otevři oči, ta hloupá noc končí
A D

a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty a řetízek zlatý a umyj se, půjdeme na karneval a na bílou kůži ti napíšu tuší, že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

82 — Inženýrská

1. Já studoval a studoval a budoucnost si budoval,

G

má máma chtěla, aby ze mě zeměměřič byl,

F

však v běhu věcí nastal zlom, já došel jsem si pro diplom,

G

C

G

teď už mě hřeje v kapse, čímž se splnil mámin cíl.

- 2. Mé nadání je všestranné, jsem bystrý, moje sestra ne, však strojařina potkala mě asi omylem.
 Proč já jen na tu školu lez, když nevymyslím vynález a nikdy nepochopím to perpetuum mobile?
- C
 R: Promovaní inženýři, sínus, kosínus, deskriptíva,
 G
 promovaní inženýři, kdo je tu inženýr, ať s námi zpívá,
 C
 promovaní inženýři, sínus, kosínus, deskriptíva,
 G
 C
 promovaní inženýři, hlavy studované.
- 3. Nemám IQ vynálezce ani za jménem CSc., však mám rád hudbu, což je myslím povahový klad, Pracujem, ani nemrknem, když rýsujeme za prknem, tak není divu, že si chceme taky zazpívat.
- 4. I když jsem v jádru technokrat, na banjo umím zabrnkat, můj kolega zas na kontrabas slušně basuje, tak přesto, že jsme vzdělaní, teď plivneme si do dlaní a budem všichni hrát a zpívat, kolik nás tu je.

83 — Pohoda

Samson a jeho parta

C Emi7

1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda,
Ami C
že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda,

Dmi7 G7 když jsem se ho ptal, jakpak dneska je,

C říkával: "Pohoda."

Měl malej byt, ženu a dvě děti,

Ami C
v pět vstával do práce, domů šel v půl třetí,

Dmi7 G7
noviny pod paží, cukroví pro děti,

zkrátka pohoda.

Dmi7 G7

R: Po domě se povídalo: C C/H Ami Ami/G

ten má asi příjem,

Dmi7 G7 C C/H Ami Ami/G zatímco my nadáváme, vesele si žije,

Dmi7 G7 C C/H Ami Ami/G a hlavně paní Šulcová ze sousedního bytu

D7 Ami/G F G7
poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.

2. Paní Šulcová psala dopisy,

co jsou zvláštní tím, že nemaj' podpisy,

no a ty, úřade, no a ty počti si,

kdo, kde a kolik.

Dík paní Šulcový, jejímu dopisu,

rychle pan Svoboda dostal se do spisu,

ač není podpisu, je třeba přešetřit,

autor se bojí.

R: Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,

jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,

a i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,

lepší na něj dávat pozor, kdo si má být jistej.

- 3. Včera se stěhoval od nás pan Svoboda
 na nějakou samotu někde u Náchoda
 a já vím určitě, není to náhoda,
 a tak trochu se bojím,
 - že brzo i my budem hledat samoty,
 - bydlení na stálo, nejen o soboty,
 - o to nestojím.
- R: Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí, zjišťuji to ponenáhlu a málo se mi líbí,

kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tuty:

že Šulcová je na koni, a proto není náhoda, **Dmi7 G7** že lidi zdravím úsměvem a odpovídám:

Pohoda...

$84 - \mathsf{Katce}$

Samson a jeho parta

D9 Dmaj7/C D9/C Dmaj7/C

1. Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou,
D9 Dmaj7/C D9/C D9
dal bych narazit mince s malou Katkou,
Emi A7 Emi A7
žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D9 Dmaj7/C D9/C D9 Emi A7
jsem však jenom kmán, co brnká na kytaru.

 Být tak pilotem, znám to jenom z knížky, vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,

a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.

přece volný pád má rádo každé ptáče

D6 D6 R: Na vodu zrcátka pouští DD6 D slunce, než skryje ho mrak, D6 D6 D kluci se schovali v houští D D6 a holky se koupou jen tak. Α7 Cdim D Takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou, Emi/F Emi/G přemýšlím, zdali půjde to,

Rotným být bych chtěl nebo generálem,
 to bych nevelel, spokojil se s málem,
 Katka dosvědčí, že když se velí: "Pozor!",

být aspoň tři týdny s Katkou, hm.

lásce nesvědčí velmi přísný dozor.

 Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek, vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek, aby i ta má nemusela vstávat,

a když volno má, tak proč ho naddělávat?

```
R:
5. Nejsem pilotem ani panem králem,
  nemám žádnou moc a nejsem generálem,
  písně zkouším psát obrace, či hladce,
```

slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

85 — Mašinka Semtex

R: Jede jede mašinka, kouří se jí z komínka,

G A G D

/: jede, jede do dáli, veze samý vožralý. :/

1. Neusínej, nechoď spát, neusínej, nechoď spát,

- /: až do rána bílýho my budem zpívat a budem hrát. :/
- 2. Lásko má jsi jediná do třinácti nevinná,/: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy. :/

R:

3. Přijde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí:

/: "Lístky, prosím." – "Nemám, prosím." – "Jakto, prosím?" – "To máte tak."

:/

R:

4. Jel jsem jednou tramvají pod sedačkou, potají,

/: přistoupila starší dáma, přisedla mi Dařbujána. :/

R:

86 — Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami Víno máš a markytánku, C G AmiEmiAmi

C G AmiEmiAmi dlouhá noc se pro hý–ří.

Ami C G Ami Víno máš a chvilku spánku,

C G AmiEmiAmi díky, díky, ver-bí-ři.

Ami C G AmiEmi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá-vá,
Ami G AmiEmiAmi
ostruhami do slabin koně po-há-ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva, do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
Ami C G AmiEmiAmi
zítra do Burgund batalion za-mí-ří.
Ami C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.
Ami C G AmiEmiAmi
Díky, díky vám, královští ver-bí-ři.

 Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti, za královský hermelín padne každý rád.

87 — Stará archa

Spirituál kvintet

D7 G D7 G R: /: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-, náram-, náram-, náram-, náramnou. :/

G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram-, náramnou,
D7 G
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram-, náramnou.

R:

G R: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, plaví se k Araratu na sever.

R:

- Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram-, náramnou,
 Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram-, náramnou.
- Kázal jim naložiti ptáky, savce, kocábku náram-, náramnou, "ryby nechte, zachrání se samy hladce," kocábku náram-, náramnou.

R:

R: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, plaví se k Araratu na sever.

R:

- Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram-, náramnou, tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram-, náramnou.
- Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku náram-, náramnou,
 ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku náram-, náramnou.

R:

R: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, plaví se k Araratu na sever.

R

88 — Starý příběh

Spirituál kvintet

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému: "Přišel čas,

dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.

D D7 G G#dim Mává, mává

nám všem svobodná zem."

2. "Já říkám, rovnou každý ať s tým počítá,

Mává, mává nám všem svobodná zem."

R: "A kdo se bojí vodou jít,

že naše cesta ke štěstí je trnitá.

ten podle tónů faraónů musí žít.

D D7 G G#dim

Mává, mává

nám všem svobodná zem."

3. "Až první krůček bude jednou za námi,

už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy. Mává, mává nám všem svobodná zem."

4. "Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,

že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

Mává, mává nám všem svobodná zem."

5. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,

Mává, mává nám všem svobodná zem.

ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

89 — Válka růží

Spirituál kvintet

- Dmi Gmi Dmi A7

 1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down, Dmi C Dmi A7

 nad ztichlým polem válečným, derry down

 F C A Dmi B A

 jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,

 Dmi Gmi A Dmi

 je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.
- 2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down, kdo zabíjí, ten nepláče, derry down, na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny, je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
- 3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down, dva rody živí jeden hněv, derry down, kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům? Je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
- 4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down, však hlína pije jednu krev, derry down.
 - Ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie, je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

 $90 - \check{z}$ ízeň

Spirituál kvintet

C Fmaj7 Ami G C

1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Fmaj7 AmiG C
už v Knize knih je psáno: bez vody nel-ze žít,
Fmaj7 C
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C C7
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C
stačí říct, kde najdu vláhu
F C G
a zchladím žáhu pálivou,
CC7
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C
stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň,

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená, však musíš zadní vrátka nechat zavřená, mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt, vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor, tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor, ten pramen vody živé má v sobě každý z nás a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

91 — Marioneta

Tichá dohoda

D Hmi G A D

1. Každej večer hlídám svoje tělo dřevěný,
D Hmi G A D

svý starý role střídám, nechám oči zavřený.

Hmi G A D
R: Marioneta, to jsem já,
Hmi G A D A
Marioneta zasněná,
D G A Hmi
loutka s tváří dřevěnou.

2. Snad někdo přijde jednou, celou mě koupí, opraví.

Proboha, kdy se zdvihnou provázky rukou zlámaných.

R:

A G
3. Vrah se plíží podél zdí,
F#mi A
velký těžký závaží,
A G F#mi A
kdo chce viset hlavou dolů, už mi někdy překáží.

 Každej večer hlídám to svý tělo dřevěný, ke dveřím snad se dívám, nechám oči zavřený.

92 — Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

- G Emi Ami DG A7

 1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti.
 D Hmi Emi AD4sus D
 sbohem, galánečko, já už musím jíti.
 Ami D G AmiD
 Kyselé vínečko, kyselé víneč ko
 G Ami DG
 podalas mně k pití.
- /: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu. :/
 Kyselé vínečko, kyselé vínečko
 - podalas mně v džbánu.

ta to zavinila.

- 3. /: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil, :/ eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co jsem všechno tropil.
- /: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila, :/
 to ta moja žízeň, to ta moja žízeň,

93 — Píseň, co mě učil listopad Wabi Daněk

C F

1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
C Emi Dmi G
málokdy si nechám něco zdát.
F C Ami F
Doma nemám stání, už od jarního tání
B C
cítím, že se blíží listopad, hm, hm, hm.

R: Listopadový písně od léta už slýchám

Dmi F C

vítr ledový přinesl je k nám

B F C

Tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,

Dmi F C

listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád, pod nohama cinká to postrácené listí, vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská, co mě nutí do zpěvu se dát, tak si chvíli zpívám a potom radši pískám píseň, co mě učil listopad.

94 — Rosa na kolejích Wabi Daněk

C F6 F#6G6

1. Tak, jako jazyk stále naráží C

na vylomený zub, $F6 ext{F}\sharp 6G6$

tak se vracím k svýmu nádraží,

abych šel zas dál.

F6 G6

Přede mnou stíny se plouží **Ami F**#dim

a nad krajinou krouží **F6 F16 G6 C**

podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 C

R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa, **F6 G6 C**

vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,

F6 G6 C

telegrafní dráty hrajou ti už léta F6 $F\sharp 6$ G6 $F\sharp 6F6$ C

to nekonečně dlouhý monotónní blues.

Je ráno, je ráno.

F6F±6 G6 F±6F6C

/: Nohama stíráš rosu na ko-le-jích. :/

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj, co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál, po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí celej svůj dům – deku a rum.

95 — Tak už mi má holka mává Hoboes

Emi D C Emi

1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá.
D C Emi
Těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mívá.

G
R: Tak už mi má holka mává,
F D
ve vočích má slzy pálivý.
Emi C A7 D7
Život jde dál, to se stává, já to vím.
G
Tak už mi má holka mává,
F D
výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.

 Koleje jsou cejchem loučení, holkám se ve vočích střádá, smutek je šátek osamění, co mužskejm na cestu dává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích, do tmy se můj vlak teď řítí, zmizela holka jak loňskej sníh a světla měst v dálce svítí.

96 — Tereza

Hoboes

C D G

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj, že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.

G D

Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,

D G

naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát, proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

R:

3. Do prázdnejch beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžnej tón flaut a v závěji starýho papíru válej' se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a osamělý město mlčící.

97 — Růže z Texasu

Waldemar Matuška

E7 A E
R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,

C#mi F# H7

Dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

E E7 A E

Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,

C#mi H7 E

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

- 2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým a že hrozně řada tančí, ale právě nemá s kým.
 Tak já jsem se jí nabíd', že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- 3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát?
 Ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít. Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou, tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

98 — Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Ami Emi H7 Emi

/: La la la la la la la... :,

Emi H7 Emi

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře, **H7 Emi**

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.

H7 Emi Vím so budo so dít býk už so v obradě vzn

Vím, co bude se dít, býk už se v ohradě vzpíná, **H7** Emi E7

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami Emi

R: Zízeň je veliká, život mi utíká,

H7 Emi E7 nechte mě příjemně snít,

Ami Emi

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

H7 Emi E7 zpívat si s nima a pít. Jó,

Ami Emi H7 Emi

/: La la la... :

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,

někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný, mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny, zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná, kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. 99 — Já, písnička _{Žalman}

Ami G

1. To já, zrozená z nemocných básníků,
Emi Ami
z tichých vět po nocích utkaná,
Ami G
to já, zrozená, není mi do smíchu,
Emi Ami
když mám být pod cenou prodaná.

C G
R: Kdo vás obléká do šatů svatebních,
Ami Ami/G Ami/F E7
holky mý ztracený, ztracený?
Ami
Ženich spí na růži,
G
až někam pod kůži
Emi Ami
se můj strach do klína schovává.

2. To já, zrozená v hospodách na tácku raněných ospalých milenců, to já, zrozená, vyrytá na placku, směju se po stěnách cizincům.

R:

3. To já, písnička, ležím tu před vámi, jenom tak spoutaná tolikrát, to já, písnička, provdaná za pány, kteří pro lásku smí o mně hrát.

100 — Jdem zpátky do lesů

Žalman

Ami7

1. Sedím na kolejích, D7 CG

které nikam nevedou,

Ami7 D7 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.

D7 Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami7 jen ty nejdeš, holka zlatá,

kdypak já tě dostanu?

Emi

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, Ami7 C7 D7

kde není už místa, prej něco se chystá.

Z ráje, nablýskaných plesů Ami7

jdem zpátky do lesů

za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.

Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,

i pes, kterej chce přízeň,

napřed svýho pána poprosí.

3. Už tě vidím z dálky, jak mávaš na mě korunou,

jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.

Zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,

v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

101 — Rána v trávě

Žalman

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají radi, doufal, a procitli právě.
G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C

1. Poznal Moravěnku krásnou AmiG C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku

a do ní se podívat,

musíš světem chodívat?"

by mu řekla: "Proč, holečku,

3. Studánečka promluvila:

"To ses musel nachodit!

Abych já ti pravdu řekla,

měl ses jindy narodit."

102 — Sluneční hrob

Blue Effect

E F♯mi

1. Usínám a chtěl bych se vrátit

G♯mi F♯mi o nějakej ten rok zpátky, E F♯mi

bejt zase malým klukem,

G#mi F#mi kterej si rád hraje a kterej je s tebou.

E F \sharp mi G \sharp mi F \sharp mi 2. Zdá se mi, je to moc let,

E F#mi G#mi F#mi

já byl kluk, kterej chtěl

E F#mi G#mi F#mi E znáti svět, s tebou jsem si hrál.

E F#mi G#mi F#mi

3. Vrátím se a chtěl bych rád E F#mi G#mi F#mi

být s tebou, zavzpomínat.

E F#mi G#mi F#mi E E7 Mám teď ale zprávu zlou.

C‡miD‡mi A G‡miF‡mi

R: Su—chá hlína ta—dy **C**#mi**D**#mi**A**mi **G**#mi**F**#mi

nevzklí—čí bez vo—dy,

G♯mi F♯mi G♯mi H já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.

4. Loučím se a něco však tam zůstalo

z těch našich dnů,

já teď vím, věrný zůstanu.

R:

 Nemůžu spát a probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence vrátit se o nějakej ten rok zpátky,

bejt zase malým klukem, kterej si rád hraje, kterej je s tebou.

103 — Země vzdálená

BSP

G D 1. Smutnej déšť a město v kouři,

Ami C
ticho prázdnejch rán,
Emi D A
noční můry pijou silnej čaj.

Smutnej déšť, oči mhouříš,
 už v nich nejsem sám,

ještě málo žijou, když se ptaj.

G D Ami C
R: Znám tě mnohem víc, země vzdálená,
Emi D A
spát s tajemnou závratí.

3. Roky ztratí sílu,

když ti dál šeptám:

"While my guitar gently weeps..."

4. Pod správnou hvězdou

v malým ráji chtěl jsem říct:

"Still my guitar gently weeps..."

5. Den chová stín v záclonách,

G D toulavejch pár koček strach,

sen ti skrývá na víčkách,

če jsi mou.

F C

6. Bláznům se jen může smát,

když nám ráno dává mat,

chtěl jsem dál jen poslouchat,

že jsi má, že jsi má.

104 — František

Buty

Na hladinu rybníká svítí sluníčko
 Emi
 a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
 Ami
 Hmi
 které tam zasadil jeden hodný člověk,
 Ami
 D
 jmenoval se František Dobrota.

G

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice, měl hodně dětí a jednu starou babičku, která, když umírala, tak mu řekla: "Františku, teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat!"

- František udělal všechno, co mu řekla,
 a po snídani poslal děti do školy,
 žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
- Od té doby vítr na hladinu nefouká, takže je klidná jako velké zrcadlo, sluníčko tam svítí vždycky rádo,

protože tam vidí Františkovu babičku.

vykopal díry a zasadil topoly.

105 — Mám jednu ruku dlouhou

Buty

E Cmi A E Na, na na na na ná ná

- E C#mi G#mi F#mi

 1. Najdem si místo, kde se dobře kouří,
 E C#mi G#mi F#mi
 kde horké slunce do nápojů nepíchá,
 H H7 E A
 kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
 H A H
 okolo nás a říká...
- 2. Můžeme zkoušet, co nám nejvíc zachutná,
 - někdo, kdo ví, že už tady sedíme,

a klidně se dívat, jestli někdo nejde,

a řekne: "Nazdar, kluci!"

E C‡mi A E

R: /: "Mám jednu ruku dlouhou." :/

- A F‡mi C‡mi Hmi
 3. Posaď se k nám, necháme tě vymluvit
 - A F#mi C#mi Hmi
 a vzpomenout si na ty naše úkoly,
 E Hmi A D E
 tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
 - A F#mi C#mi Hmi tam na tom místě, kde se dobře není.

A F♯mi D A

R: 4× /: Na, na na na na ná ná :/
Ami

 $3\times$ /: na, na na na na, :/

D A ná ná.

A F#mi D A 8× /: Mám jednu ruku dlouhou. :/

106 - Nad stádem koní

Buty

- D A Emi G

 1. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
 D A Emi G
 - D A Emi G černý vůz vlečou a slzy tečou
 - a já volám:
- D A Emi
- 2. "Tak neplač, můj kamaráde,
 - náhoda je blbec, když krade, **D A Fmi**
 - D A Emi je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
 - máme ho rádi,
- no tak co, tak co, tak co?"
- Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou, vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.
- $4.\ {\rm A\check{z}}$ najdeš místo, kde je ten pramen
 - budeš mít jisto: patří sem popel
 - a každá láska,
 - no tak co, tak co, tak co?

a kámen co praská,

- Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní, černý vůz vlečou a slzy tečou
 - a já šeptám:
- 6. "Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody, **G** vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy."
- 7. Vysyp ten popel, kamaráde, / Heja hej ...
- **D** A G do bílé vody, vody, / Heja hej
 - vyhasnul kotel a náhoda je / Heja hej ...
 - G štěstí od podkovy. / Heja hej ...

107 - Vrána

Buty

- Dμ Cmi
- 1. Letí vrána, letí vzduchem,

В

nepospíchá, šetří síly,

jedním okem, jedním uchem

sleduje, co ostatní vrány.

Dmi

2. Taky letí, taky letí,

druhá vrána, třetí vrána,

nespěchají, šetří síly, ještě dlouho poletí vzduchem.

Emi

3. Letí vrány, letí, letí, Ami

nepotí se, vzduch je chladí,

letí dlouho, všechny spolu,

jedna vrána jako druhá.

F∄mi

4. Na chvíli se vystřídají, první vrána už se cítí

unavená, unavená,

tak se schová na konec hejna.

C‡mi F♯ G♯mi R: /: Letí, letí, letí, letí.

Dμ Cmi 5. Letí vrány, letí, letí,

ještě pořád letí vzduchem,

nic si spolu neříkají,

unavené černé vrány.

Gmi Cmi

R: Až si najdou dobré místo, Cmi Fmi B D# В D♯ sednou si a budou klidně spát.

108-1. signální

Chinaski

G C Emi

Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy: "dost,"
 G
 C
 Emi

G C Emi právem se mi budeš tiše smát.

Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,

když za všechno si můžu vlastně sám?

Ami

R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,

až se mi rozední, budu ti vyprávět,

na 1. signální jak jsem vobletěl svět,

jak tě to vomámí a nepustí zpět.

F B Dmi

/: Jaký si to uděláš, takový to máš. :/

 Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott, budu zpívat: "vampamtydapam,"
 všechna sláva polní tráva, ale peníz přijde vhod,

jak jsem si to uďál, tak to mám.

R:

Nana...

109 — Plakala

Divokej Bill

Ami

- 1. Toužila, kroužila, kryla mi záda,
- souložila, kouřila mě, měla mě ráda,
 - poháněná chtíčem vrněla jak káča, ${f C}$ ${f G}$
 - moje milá plakala.
 - Ami
- 2. Utíkala pryč, nevěděla kam,
 - pletla na mě bič, já byl na to sám,
 - poháněná chtíčem vrněla jak káča, ${f C}$ ${f G}$
 - moje milá plakala.
 - Ami
- 3. Modlila se, hlásila se o svý práva,
 - motala se na mý trase, byla to kráva,
 - poháněná chtíčem vrněla jak káča, **C G**moje milá plakala.
 - Ami C G
- R: $4 \times$ /: Moje milá plakala. :/
 - Ami C
 - G Ami G

Pozdravuj pocestný,

- svět je malej, dokonalej,
- pozdravuj pocestný,
- G Ami G svět je zlej, co když se nevrátí,
 - co když se nevrátí? / Moje milá plakala,

 Ami
 C
 G
 G
 C
 - Co když se nevrátí? / moje milá plakala...

110 — Je to fajn, fajnový

film Kouř

Rec: Ahoj, ahoj, ahoj, tak jsme zase tady spolu jako každou středu, jako každý pátek. Je tady váš Arnošt se svou (dav:) diskotékou! Ano, ano, ano, a už je to tady, už to jede, už se to roztáčí. Je to fajn? Je to fajn. Je to fajn!

Ami

1. Jedu dál stále s tebou,

víme kam cesty vedou,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový.

Príma den se nám dělá,

nálada prostě skvělá,

vozím s sebou hity tutový.

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový,

Ami R: Máme se dneska fajn, je nám hej,

Ami Ami G

přijel k nám pan diskžokej,

pouští nám hity, co se tolik líbí, přijel boží jezdec, do kroku nám svítí,

Ami je to fajn...

Je to fajn...

Rec: Ale ale, co to nevidí oko mé modravé? Ahoj, kočko! Tak to dneska rozjedeme, tak to rozbalíme. Jste skvělí, jste báječní, jste dokonalí. Mám vás rád!

2. Roztáčím hvězdná kola,

správná věc, tanec volá,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový.

Každý sám, všichni spolu, jeden džus, druhý colu,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový,

vozí sebou hity tutový.

R:

111 — Strom kýve pahýly film Pražská 5

A Hmi7 A D E7 A Hmi7 A D E7

1. Když slunce zapadá, tak moje nálada klesá,
A Hmi7 A D E7 A Hmi7 A D E7
strom kýve větvemi, přítelem on je mi, plesá,
A Hmi7
já však mám v duši žal, čert ví, kde se tam vzal,
A Hmi7 A D E7
tepe, tepe, tepe, tepe.

A Hmi7 A D

R: Strom kýve pahýly, chtěl bych jen na chvíli tebe,
A Hmi7 A D

strom kýve pahýly, chtěl bych jen na chvíli tebe,
A Hmi7 A D

rosu mám v kanadách, v mých černých kanadách zebe,
A Hmi7 A D

rosu mám v kanadách, v mých černých kanadách zebe.

2. Znám dobře kůru lip, té dal jsem kdysi slib mlčení, znám řeč, jíž mluví hřib, sám jako jedna z ryb jsem němý, však lesy, ty mám rád, tam cítím se vždycky mlád, vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp.

112 — Aranka umí hula hop

Ivan Hlas

Hmi

1. Barevnej šátek do vlasů a jedem,

na křídlech černejch pegasů se svedem, tohle je vůbec dobrej kraj,

kde ti všechno daj a nejjemější z vín tu znaj.

2. Ulicí proběh žlutej pes a volá:

"Rej čarodějnic ještě dnes, hej hola,

na hlavu černej klobouk dej,

v tom stavu nejsi zlej a oči kryje stín."

R: Aranka umí "hula hop," ty dy ty ty,

až Pánbůh tiše úpí "stop," ty dy ty ty,

občas se ve tmě blejskne nůž,

Hmi i ty ho pilně bruš a srdce otvírej, co s tím.

3. Potáhnem na španělskou zem – kde leží?

Tam všechno víno vypijem – jsme svěží,

prej je tam vůbec dobrej kraj,

kde ti všechno daj, a ženský divoký.

R: Aranka umí "hula hop," ty dy ty ty,

až pánbůh tiše úpí "stop," ty dy ty ty,

Aranka zpívá svoje blues, ty dy ty ty,

a nutí cizí koně v klus, ty dy ty ty,

občas se ve tmě blejskne nůž,

i ty ho pilně bruš a dobře vybírej, kam s ním, hej, kam s ním.

113- Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

A A7

1. Jednou mi fotr povídá:

"Zůstali jsme už sami dva,"

že si chce začít taky trochu žít.

"Nech si to projít palicí

a nevracej se s vopicí,

snaž se mě, hochu, trochu pochopit."

E A

R: Já šel, šel dál, oh baby, kam mě Pán Bůh zval, **E**já šel, šel dál, oh baby, a furt jen tancoval.

Na každý divný hranici, na policejní stanici,

Ε ... Α

hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp,

zobákem dělal rock'n'klap

a nad kolíbkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,

po boku krásnou slepici

a lidi šeptaj: "Přijel nějakej král."

R:

3. Pořád tak nějak nemohu

chytit štěstí za nohu

a nemůžu si najít klidnej kout.

Blázniví ptáci začnou řvát

a nový ráno šacovat

a do mě vždycky pustí silnej proud.

$114 - \mathrm{Na}$ kolena

Ivan Hlas

1. Táhněte do háje, všichni pryč!

Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.

Jak si tu můžete takhle žrát?

Ztratil jsem holku, co jí mám rád!

2. Napravo, nalevo nebudu mít klid,

dala mi najevo, že mě nechce mít.

Zpitej a špinavej tancuju sám,

váš pohled káravej už dávno znám.

R: Pořád jen: "Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena," jé, jé, jé, pořád jen: "Na kolena, na kolena, na kolena, "jé, jé, jé, pořád jen: "Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena," je to tak a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,

tuhletu pochoutku vychutnám sám.

Kašlu vám na bonton, "Bejby, si chytrej chlap," sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

R: Pořád jen: "Na kolena..."

... je to tak a tenhleten barák vám posere pták.

115 — Na ptáky jsme krátký

Janek Ledecký

E H
R: Na ptáky jsme krátký,
C‡mi A
na ptáky jsme malý páky,
E H E
je to tak, to my si dáme na zobák.

Ε

- 1. V patnácti s prvním cigárem
 F#mi
 říkal jsem si: "Aspoň trochu zestárnem,"
 A
 E
 z plnejch plic a pak už se mnou nebylo nic.
- Pak jsem to zkusil s novou motorkou, s Yesterday a Žlutou ponorkou,

řekla: "dík," a pak si mávla na taxík.

C‡mi A E
3. Kdekdo by chtěl lítat ke hvězdám,
C‡mi A H
každej na to musí přijít sám,
A D H
jen sám, jen sám, jen sám.

R:

- První metr piv, k tomu velkej rum
 a druhej den věděl celej dům,
 co jsem pil a že jsem se s tím nemazlil.
- 5. Povídám: "Půjdem do parku, na letním nebi ukážu ti Polárku," řekla: "dík," ale snad abych ji radši svlík'.
- 6. Kdekdo by chtěl lítat...

R:

R

116 — Šenkýřka

Jarda Hypochondr

R: Dneska to rozjedem na plný pecky,
G C
zpívat a tancovat, prošoupem kecky.
C F
Skoč na stůl, šenkýřko, svlíkni se do naha,
G C
ať se nám vokáže tvá kyprá postava.

1. Stoupá mi to, stoupá,

F

konto na lístku, huso hloupá,

G

natoč pivo, navrch pěnu,

F

Za tvý tělo zvedám cenu.

R:

C F
R: Auaú auaú,
G C
Auaú auaú,
C F
Auaú auaú,
G C
Auaú auaú,

Přiraž, tak mi přiraž
 za to pivo, za ten guláš,
 zase dráždíš moje chutě,
 rozlej prcky, lásko, zvu tě.

R:

R:

117 - Holubí dům

Jiří Schelinger

EmiD Cmaj7 Hmi7 Emi

1. Zpí vám ptákům a zvlášť holubům,
D Cmaj7 Hmi7 Emi
stával v údolí mém starý dům.
G D G D G
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi
měl jsem rád holubích křídel šum.

 Vlídná dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach, ptácí krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Emi Ami7 D
R: Hledám dům holubí,
G Emi
kdopak z vás cestu ví?
C D G
Míval stáj roubenou, bílý štít.
Ami7 D G Emi
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí?
C Hmi Emi
Vždvť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

- Sdílný déšť vypráví okapům:
 "Bláhový, kdo hledá tenhle dům."
 Odrůstáš chlapeckým střevícům,
 neslyšíš holubích křídel šum.
- Nabízej úplatou cokoli,
 nepojíš cukrových homolí.

 Můžeš mít třeba zrak sokolí,
 nespatříš ztracené údolí.

118 — Šípková Růženka

Jiří Schelinger

Gmi

Gmi F

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Gmi Dmi

žádný princ tam v lesích ptáky neloví.
Gmi F

Ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
Gmi Dmi DCB

u lůžka jí planá růže rozkvétá.
C Gmi GFD

To se schválně dětem říká,
F B Dmi

aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
Gmi F

že se dům probouzí
B D#D#D

2. Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání, kdo si dívku pobledlou vezme za paní?

Dmi

zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

a ta kráska procitá,

Cmi

žádny princ už není, musíš tam jít sám.

Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,

To se schválně dětem říká,

aby s důvěrou šly spát, klidně spát,

že se dům probouzí a ta kráska procitá,

zatím spí tam dál, spí v růžích.

Gmi F 3. Musíš přijít sám,

 \mathbf{B} $\mathbf{D}\sharp$ $\mathbf{D}\sharp$ \mathbf{D} nesmíš věřit pohádkám,

Cmi F Dmi /: čeká dívka dál, spí tam v růžích. :/

119 — Marnivá sestřenice

F∄mi

Gmi

Jiří Suchý

C G

1. Měla vlasy samou loknu, jé je je,
G7 C
ráno přistoupila k oknu, jé je je,
C C7 F

C C7 F Fmi vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela, C A7 D7 G7 C a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.

C# G#
2. Nutno ještě podotknouti, jé je je,
G#7 C#
že si vlasy kulmou kroutí, jé je je,

že si vlasy kulmou kroutí, jé je je, C#7 F#

nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, $C\sharp$ B7 $D\sharp 7$ $G\sharp 7$ $C\sharp$ nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, jé.

3. Jednou vlasy sežehla si, jé je je,
A7

tím pádem je konec krásy, jé je je,
D7

G

když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu, D H7 E7 A7 D nemá vlasy samou loknu, jé, jé, jé.

4. O vlasy už nestará se, jé je je, B7 D#

a diví se světa kráse, jé je je,

D#7 G#7 G#mi vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,

D♯ **C7 F7 B7 D**♯ a to za to stojí přeci, jé, jé, jé.

120 — Pramínek vlasů Jiří Suchý

C Ami F G

C Ami F G

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
C Ami F G7
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
C Ami F G
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
C Fdim C G7
komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají, já blázen pod polštář chci si ho dát, ačkoliv sny se mi zásadně nezdají, věřím, že dnes v noci budou se zdát.

B C
R: O sny mě připraví teprve svítání,
B C
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
F od vlasů, jichž jsem se
C dotýkal ve spaní,
G#7 G
nový den nůžkama odstřihne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený zbude tu po tobě pramínek vlasů. Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný, je totiž neděle a mám dost času.

121 — Moderní děvče Kabát

C F

1. Moderní devče, když chlapce spatří,
G F

vypadá jak klaun do cirkusu patří,
má růžovou vestu a modrý oči,
na diskotéce kolem se točí.

Jů, ten je báječný, jistě má prachy,
my chceme vypadat jednou tak taky,
oléo, oléo, Rio de Janeiro.

2. Moderní holky nosí pěkný nohy, vypadaj svatě, jenže maj rohy. To jsem si našel moc špatnou cestu, piju a kouřím, ježiš, já klesnul! Chtěl bych být jiný, mladý a krásný, milovat děvče a být s ním šťastný, oléo, oléo, Leo Kangasero.

R: Jenže já jsem denně vožralej, denně vožralej,

Dmi C G

mám velikej pupek, smrdím a jsem špinavej.

C G

Hodně piju, jím, ženský nebalím

Dmi C G

a když někdy vo sobě vím, hned to voslavím.

$122 - A\check{z}$

Katapult

1. Až se bude psát rok dva tisíce šest,

D
až se všichni přestěhujem do obrovských měst,

A
až dálnicí zeměkouli opředem,

D
až budem pyšni na všechno, co dovedem,

E
pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

A
"Co děti, mají si kde hrát?"

2. Až suroviny budem vozit z Měsíce, až počasí bude řídit družice, až budem létat na Venuši na výlet, až za nás budou počítače přemýšlet, pak bude možná pozdě na to chtít se ptát: "Co děti, mají si kde hrát?"

3. Až budeme mít továrny i na stromy,
až umělá tráva bude před domy,
až zavládne v celém světě blahobyt,
až budem umět skoro všechno vyrobit,
pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

"Co děti, mají si kde hrát?"

123 — Kolej Yesterday

Michal Prokop

- Dmi C Dmi C F
 1. To bejvávaly na koleji časy, už ráno začal večírek,
 D♯ Dmi D♯ Dmi někdo dal dvacet, někdo stovku a stavěli jsme Eiffelovku B C Dmi ze snů a peří, ze sirek.
- To tenkrát ještě holkám rostly vlasy, to bylo před tím vejbuchem.
 /: A kdo měl žízeň, tak ji hasil, :/ vracel se s kytkou za uchem.
- A D C G
 R: Prázdnou ulicí na kolej,
 C F Emi A Dmi
 jo, to je dávno, yesterday, Yesterday.
- 3. To bejvávalo na koleji snění, bramborák voněl v kuchyni, někdo dal dvacet, někdo pade, za to jsme měli, kamaráde, hned štěně piva ve skříni.
- 4. Tenkrát, hochu, ještě ozáření hrozilo leda od slunce/: a byly řeky po setmění, :/ kam jsi moh' chodit na sumce.
- R: A ty pak hodit na olej,
 jo, to je dávno, yesterday, Yesterday.
- 5. To bejvávaly na koleji časy, už ráno začal večírek, někdo dal dvacet, někdo stovku a někdo zbořil Eiffelovku ze snů a peří, ze sirek.
- patří už dávno yesterday...

R: A od tý doby ta kolej

Yesterday, I believe in yesterday.

124 — Hodinový hotel

Mňága a Žďorp

C Emi

1. Tlusté koberce plné prachu,
A F G
poprvé s holkou, trochu strachu
C Emi
a stará dáma od vedle zas vyvádí,
A F
zbyde tu po ní zvadlé kapradí
G
a pár prázdných flašek.

2. Veterán z legií nadává na revma, vzpomíná na Emu, jak byla nádherná a všechny květináče už tu historku znají, ale znova listy nakloní a poslouchají, vzduch voní kouřem.

C Emi A

R: /: Svět je, svět je jenom hodinový hotel

F G C

a můj pokoj je studený a prázdný. :/

- 3. Vezmu si sako a půjdu do baru, absolventi kurzu nudy, pořád postaru, kytky v klopě vadnou, dívám se okolo po stínech: Kterou? No přeci žádnou!
- 4. Vracím se pomalu nahoru, cestou potkávám ty, co už padají dolů a vedle v pokoji někdo šeptá: "Jak ti je?," za oknem prší a déšť stejně nic nesmyje...

Emi D G C G D

1. Děkuju ti za to, žes mi ještě zavolala,
Emi D G C G D

moje duše černá už to ani nečekala,
Emi D G C G D

jenže, moje drahá, je to všechno trochu na nic,
Emi D G C G D

já už jsem se rozhod', zítra budu znovu panic.

2. Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,

že jsi nezapomněl, co jsi se mnou všechno prožil.

Teď, když svítí měsíc pro každýho zvlášť, je mi to líto, jenže už je konec, však víš to. – Vím to!

Emi D G C G D R: $3 \times$ /: Měsíc, svítí měsíc.

Emi Měsíc.

126 — Písnička pro tebe

Mňága a Žďorp

 C 1. To je ta písnička pro tebe, FC GC z autobusáku, G C

mrazivé a modravé obrysy mraků, GCptáků a paneláků.

- 2. Nic není, co by stálo aspoň za něco, a něco nestojí ani za to,
 - nic není, co by stálo aspoň za něco,
 - a něco nestojí ani za to.

F C

- 3. Co za to stojí, to neví nikdo,
 - někdo možná snad, ale nikdo neví kdo, co za to stojí, to neví nikdo,
 - to je ta písnička pro tebe.

4. To je ta písnička pro tebe, FC GC

z autobusáku, mrazivé a modravé obrysy mraků,

ptáků a paneláků.

 $7\times$ /: pro tebe... :/

127 — Dej mi víc své lásky Olympic

Emi

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Emi
Co podporujou hloupou náladu, aú,
Emi
hodit klíče do kanálu,
A
Ami
sjet po zadku holou skálu,
Emi
H7
Emi H7
v noci chodit strašit do hradu, aú.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú, v bílé plachtě chodím pozadu, aú, úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky, D7 vyrábím tu hradní záhadu, aú.

G H7
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi C G D7
má drahá, dej mi víc své lásky, aú,
G H7
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi C G H7
já chci jen pohladit tvé vlásky, aú.

3. Nejlepší z těch divnej nápadů, aú, mi dokonale zvednul náladu, aú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
D7 zamknu si na sedm západů, aú.

128 - Otázky

Olympic

CFGCCFGC

C F 1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední, G C

jak dlouho budu zpívat a hrát?

Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,

nebo už myslet mám na návrat?

C C7 F D7 G R: Posečkej, lásko má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník,

pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

E Ami

R: Já jen vím, v zimě strom nekvete,

v létě sníh nepadá, v noci je tma,

Ami F C G rád tě mám, jen neptej se proč, nevím sám.

CFGCCFGC

2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích?

Kolik jen váží bolest člověčí?

Proč je zlato drahý kov

a proč je tolik prázdných slov,

proč chce kazdý být největší?

R:

R: Já jen vím, řeky proud hučí dál,

v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal?

Rád tě mám, jen neptej se proč, nevím sám.

3. Kolik je slunci let, milión nebo pět?

Myslíš, že zítra ráno vyjde zas?

Kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,

proč nikdo neslyší můj hlas?

129- Snad jsem to zavinil já

Olympic

Ami C

Zas jsi tak smutná,
 D DmiE
 kdo se má na to kou kat,
 Ami C

Ami C nic jíst ti nechutná,

D Dmi E v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami

R: Tak nezoufej, nic to není, C H B Ami

za chvíli se to změní. F G C E

F G C E Snad jsem to zavinil já.

2. Zkus zapomenout

na všechno, co je pouhou

na černo smutnou touhou.

tou tmou, obarvenou

R:

3. = 2.

R:

já!

Ami C D Dmi7

/: Já, já, já, já, :/ **Ami C D Dmi**

3× /: já, **Ami**

130 — Šaškové počmáraní

Petr Hapka

C 1. Koukněte na toho fintila, pod krkem žlutého motýla, zelený klobouček do týla, **G7** C šoupne si na bílou pleš.

H7

- 2. I když ten tralalák padá mi, hlavně že vyhrávám barvami, hlavně že vyhrávám barvami, zase jsem šťastnej jak veš.
- R: Co po mně chceš, pravdu či lež? Zkus ty dvě rozeznat a pak se směj. Barevný svět láme mi hřbet, D∄dim Dmi7 přesto chci být šašek počmáranej.
- 3. Ucho mu hryžou jak oplatku, s rozběhem kopou ho do zadku, tvrděj že všechno je v pořádku, když mu daj mizernej plat.
- 4. Když ale koukám se na lidi, všechno tak černě zas nevidím, všechno tak černě zas nevidím, ještě se dovedem smát.
- R: Ne že se snad není co bát, úzkost má tlapy jak Cassius Clay, ten věčný strach na miskách vah

převážit chce šašek počmáranej.

strkat prý své nosy na gumu, určitě od rumu z konzumu tak strašně červené jsou. 6. Ptám se však tebe, náš osude, co bude, až tady nebude, co bude, až tady nebude dojemně pitomá show. R: Bláhová show, šaškové jdou barevnou naději vytřískat z ní, hledáme brod uprostřed vod, my věční šaškové počmáraní. 7. Ptám se však tebe, náš osude,

5. Kampak chcem ve věku rozumu

co bude, až tady nebude,

co bude, až tady nebude

dojemně pitomá show.

131 -Želva

Olympic

G C G C G C G C

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C G C G

velmi radno je plavat na dno za ní,
D Emi

jenom počkej, až se zeptá, na to, co tě v mozku lechtá,
G C G C G C G C

nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,

želví nervy od želvy schovám stranou,

jednu káď dám zvlášť pro tebe, a pak aspoň dvě pro sebe.

Víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

G D C G D C G R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá, C D C D ona ho na něco nachytá, i když si to pozdějc vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí, ten, kdo nechce, pak brzo slzy roní, jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí, má se nebát želev a spousty vodní.

132- Nebude to ľahké

Richard Müller

Ami G Ami G

Ami G Ami G Fmaj7 F

1. Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj kľúč.

Ami G Ami G Fmaj7

Hlavou mi blysklo, asi chceš, aby som bol už fuč.

C G Fmaj7 F Fmaj7
R: Nebude to také ľahké, drahá,
C G Fmaj7
mňa sa nezbavíš, s tým sa lúč,
C G Fmaj7
nebude to také ľahké, drahá,
G Fmaj7 G
nemôžeš ma vymeniť ako rúž –
Ami G Ami G

som tvoj muž.

2. Vraj koketuješ s iným – dolámem mu kosti, nos a sny.

Tak dopúšťaš sa viny, tak vrav, povedz, čo máš s ním.

R:

 $3.\ {\rm Vraj}\ {\rm trháš}$ moje fotky, majetok náš rozdelí až súd.

Ja exujem veľké vodky, márne sa snažím zachovať kľud.

R:

F G F G

4. Predsa sme si súdení, ja nemôžem žiť bez ženy,
F G Ami
ja nemôžem žiť bez teba, to mi ver.
F G F G
A v kostole pred Pánom sľubovala si nám dvom
F G Ami G F
nekonečnú lásku, vernosť, mier, mier, mier, óóó...

R:

5. Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj...

133 - Po schodoch

Richard Müller

Dmi C

Výťah opäť nechodí, tak zdolať 13 poschodí
 B C Dmi

zostáva mi znova po svojich.

Na schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti, ešte že sa po tme nebojím.

2. Počuť hlasné stereo aj výstrahy pred neverou, ktosi čosi vŕta v paneloch, tatramatky ródeo sa mieša kde tu s operou, všetko počuť cestou po schodoch.

R: Cestou po schodoch, po schodoch

Dmi C

poznávam poschodia,

Dmi Ami

poznám po schodoch, po zvukoch,

B A Dmi

čo sme kto za ľudia.

3. Štekot smutnej kólie, za premárnené prémie vyhráža sa manžel rozvodom, disko, tenis, árie, kritika televízie, oddnes chodím iba po schodoch.

134 — Štěstí je krásná věc

C Emi7 F Dmi G7

1. Například východ slunce a vítr ve větvích
C Emi7 F Dmi G
anebo píseň tichou jak padající sníh,
Dmi G7 C F
tak to prý nelze koupit za žádný peníze,
C F C D7 G
jenže zbejvá spousta věcí, a ty koupit lze.

G7 C Emi F Dmi G7

2. Jó, vždyť víš, štěstí je krásná věc,
C Emi F Dmi G
vždyť víš, štěstí je krásná věc.
Dmi G C F
Štěstí je tak krásná a přepychová věc,
C G7 C G7
ale prachy si za něj nekoupíš.

- 3. Jó, kartón Marlborek a taky porcelán s modrejma cibulkama, tapety, parmazán, pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein, tak možná že to není štěstí, ale je to fajn.
- R: Například východ slunce a vítr ve větvích anebo píseň tichou jak padající sníh, tak to prý nelze koupit za žádný peníze, jenže zbejvá spousta věcí, a ty koupit lze.
- 4. Takovej východ slunce je celkem v pořádku, peníze mám ale radši, ty stojej za hádku. A proto když se dočtu o zemětřesení nebo o bouračce, no tak řeknu: "K neuvěření."

R:

135 — Holky z naší školky

Standa Hložek, Petr Kotvald

- 1. Majdalénka, Apolénka s Veronikou
- a taky Věrka, Zdenka, Majka, Lenka s Monikou, no jasně, Klára, Hančí, Bára, Mančí již nevím čí,
- to všechno byly holky z naší školky senzační.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj' hračky svý, ty naše lásky tříletý?
- Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou, bylo nám právě šest a začla další dívčí šou.
- 2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou a taky Adriana, Mariana se Zanetou a hlavně príma Radka – kamarádka, co všechno ví,

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj žákovský, ty naše lásky klukovský?

- tyhlety holky byly naše víly školních dní.
- táhlo nám na patnáct a začla další dívčí šou.

Na gymplu bezva Sárka, třída Klárka, Táňa jak sen

Cau, čau, čau, řekli jsme čau před školou,

- a taky senza Jenka v podkolenkách, veselá jen a všechny v sexy tričku, postavičku měly ham-ham,
- no prostě príma štace, inspirace k maturitám.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj zazděný naše lásky vysněný?
- Au, au, au, vzlykli jsme au, čau a pá, už se dál nekoná žádná dívčí školní šou.
- 4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen, plavovlásky, černovlásky, žár i sen,
- v rytmu diska, z dálky, z blízka i v náručí,

přesto jsou stále holky z naší školky nejlepší.

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj cůpky svý, ty naše lásky tříletý? /: Pá, pá, pá, říkame dál před školkou, to se ví, léta jdou, ale ty holky nestárnou.

136 — Sovy v mazutu

GDCD

Tři sestry

GDCD
/: :/
GDCD
Rec: Tak jsme byli včera na Portě
GDC
A když jsme se vraceli cestou domů,

tak jsme viděli dřevorubce,

jak porážejí strom – a ten strom plakal.

G D C D

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu,
G G C D
veverky v depresi v hloží sedí,
G D C D
květiny vadnou i tramp ztratil žracák,

G D C D trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

R: /: Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj, G D C D G D C D ú- a ú- a úplně blbě koukaj.

2. Hajný jde sklesle lesní tišinou

a cestou sbírá umrlé zmije,

včera byl na bábě a dnes neví, čí jsou,

a jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

137 — Holka ta okatá

Václav Neckář

C R: Holka ta okatá, co z vody cáká, holka ta okatá lahodí všem.

Holka ta okatá i tebe láká, holka ta okatá – tak si ji vem.

Vždyť za dva-tři dny snad tě pošle čelem vzad

a pak ti bude líto, žes' do pasti jí pad'.

Já bejval její kluk a kluků měla klub,

je pohledná a ví to a mně už je to fuk,

že ty a ta, ta holka okatá, že jdete spolu krok co krok, což je tedy šok! R:

2. Jen klidně za ní běž, když mermomocí chceš,

však poznáš, zelenáči, jak hořce chutná lež.

Já bejval její kluk, tak jsem to o ní huk,

a i když je to k pláči, tak mně už je to fuk, že ty a ta, ta holka okatá, že jdete spolu krok co krok

a snad během dalších slok budete se líbat v lese, což je tedy šok!

3. Jen láskou si jí sněz a nevíš-li to dnes,

R:

tak řeknem si to příště, žes' do pasti jí vlez. Jsi dneska její kluk, tak já už ani muk,

drž se jí jak klíště, vždyť mně už je to fuk,

že ty a ta, ta holka okatá, že jdete spolu krok co krok a snad během dalších slok budete se líbat v lese, což jeden těžko nese, což je tedy šok!

R:

4. Jen dodám pro tvůj klid, ta holka nemá cit,

tak kvůli ní už k ránu byl nejeden chlap bit. Jsi celkem príma kluk, no žádnej hromotluk,

tak moh bys dostat ránu i když je mi to fuk,

že ty a ta, ta holka,

138 - Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář C±7 E6 E6 E E6 E E6 E E6 E H6

Jak můžeš být tak krutá, copak nemáš kouska citu v těle?

H7

1. Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Ε

Ε

a dal jsem za ni celej tátův plat, F Ami Α nedávno ještě byla ve výrobě

H7 a já už věděl, co ti budu hrát.

- 2. To ještě rostla v javorovém lese a jenom vítr na to dřevo hrál
 - a já už trnul, jestli někdy snese žár, který ve mně denně narůstal.

C∄mi G∄mi 3. S tou kytarou teď stojím před tvým domem, H7

měj soucit aspoň k tomu javoru, Ami

jen kvůli tobě přestal býti stromem, **H7** Ε H7 Ε

tak už nás oba pozvi nahoru, pozvi nahoru, pozvi nahoru.

139 - Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Ami
1. Láska je jako Večernice plující černou oblohou,

FGGAMI

zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce

FGAMI

a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

CGAMIC/GDDMIEMI7AMIAMI7AMI6AMIAMI7AMI6

Ami

2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,

FGAMi

námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána.

FGAMi

Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,

FGAMi

které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

CGAMIC/GDDMIEMI7AMIAMI7AMI6AMIAMI7AMI6

Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F G Ami
 náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
 G Ami
 mrtví milovat nemohou...
 C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

Ami

Ami

Zuzana Norisová

G Ami C D G Ami C D

- G Ami C D

 1. Akáty šumí, když padá déšť,
 G Ami C D
 padá mi do vlasů, chce mi je splést,
 G Ami C D
 neví, že láskou chci hlavu si plést,
 Ami D Ami D
 tak mu to š- š- š, š- š- š-,
 Ami D7 G
 š- š- š- š- š- šepotám.
- 2. Do mého ticha tiše vkročil on, lásku rozhoupal jak velkej zvon, před chrámem lásky byl bláznivej shon, každej si š- š- š, š- š- š-, š- š- š- š- š- š- šepotá.
- 3. Jenže ten den je už včerejší, já nevím, proč mě všichni konejší, vždyť nejsem jediná, co bloudí, co modlitbu š- š- š-, š- š- š-, š- š- š- š- š- šepotá.
- 4. Ten, kdo v noci vtéká jako každej den, vím, že někdo zbarví černej sen, sen zmoklej jako dnešní den, po kterém š- š- š-, š- š- š-, š- š- š- š- š- šepotám.
- 5. Pa-dá-ba-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

141 — V blbým věku

Xindl X

1. Ujel mi vlak i poslední metro, ještě jsem nebyl in a už jsem retro.

F
G
C
Ami

Než jsem se z pulce vyloup v samce, co má všechno pod palcem,

F
G
v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.

2. Ujel mi vlak, tak už to chodí, hlavu nevěším, pojedu lodí.

Než si to hodit, spíš se hodím do pohody u vody

a počkám si, až retro zase přijde do módy.

F G Ami F G
3. Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, byť čas utíká víc, než je milo.
F G Ami F E
Stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?

R: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím,

Ami F G Ami F C každopádně jsem zas v blbým věku a jedu mimo trať a říkám si: "Tak ať, G F G Ami vždyť všechny mosty vedou beztak po stý přes tu stejnou řeku."

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.

Každopádně jsem zas v blbým věku a pluju proti proudu vstříc poslednímu soudu

a jsem radši vám všem pro smích, než abych byl sobě k breku.

F G A F G Ami /: Na – na – na... Včera mi bylo málo, dneska je mi moc. :/

4. Ujel mi vlak před rokem v dubnu, ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu.

Jak dopustil jsem to, že život protek' mi mezi prsty?

Nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co s tím.

5. Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, teď mám v kapse jen poslední kilo.

Stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?

R:

R

Žlutý pes

G D C D Ami G D

- 1. Modrá je planeta, kde můžeme žít,
 G D C D
 modrá je voda, kterou musíme pít,
 G D C D
 modrá je obloha, když vodejde mrak,
 F C G
 modrá je dobrá, už je to tak.
- Modrá je Milka, ta naše kráva,
 modrá je prej v Americe tráva,
 modrá je údajně i polární liška,
 senzačně modrá je moje vojenská knížka.

C
R: Jako nálada, když zahrajou poslední kus,
FCFG
modrá je naděje, láska i moje blues.
CGG
Je to barva, kterou mám prostě rád,
FCGG
modrá je dobrá, už je to tak.

- 3. Modrá je Raketa, ta moje holka, modrá je vzpomínka na Mikyho Volka, veliká rána je modrej přeliv, modrý voko má i černej šerif.
- 4. Jako nálada, když zahrajou poslední kus, modrá je naděje, láska i moje blues. Je to barva, kterou mám prostě rád, modrá je dobrá, už je to tak.

FFCCFFAmiGDD

143 — Náruživá Žlutý pes

D

Nečekala na nic a nebyla hloupá
 A
 D
 a já jsem ji výjimečně do voka pad,
 D
 G
 najednou koukám, jak se život houpá
 A
 D
 a nikdo neví, co se může stát.

- 2. Pojedeme spolu někam na procházku, probereme život hezky ze všech stran, já budu hvězda jako na obrázku a vona se mnou pěkně zamává.
- 3. Vo jiný věci už nemám zájem, musím ji vidět ještě dnes, vona bude moje cesta rájem a já budu její žlutej pes.
- 4. Není to žádná laciná holka a kdyby chtěla nudit, ani neví jak, já bych ji pořád jenom líbal, vona to vidí taky tak.

144 — Sametová

Žlutý pes

G C G C

1. Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety,
G Emi C D

zdál se to bejt docela dobrej nápad.

2. Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný úkoly,

- Saxofony hrály unyle a frčely švédský košile,
- někdo se moh' docela dobře flákat.
- už tenkrát rozhazoval svoje sítě.
 - Poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
- a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

 G D Emi C
 R: Vzpomínáš, takys' tu žila a nedělej, že jsi jiná,
- taková malá pilná včela, taková celá sametová.

 3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbeatová pohoda,

Sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,

- kytičky a úsmevy sekretárok.
 - ale to nevadí, já mám taky nárok.
- Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my, hlavu plnou Londýna nad Temží.
- Starej dobrej Satanáš hraje u nás v hospodě mariáš,
 - pazoura se mu trumfama jenom hemží.
- R: Vzpomínáš, už je to jinak a jde z toho na mě zima, ty jsi holka tehdá byla, taková celá sametová.
- A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov, kopyta měl jako z Arizony.
 - Přišel a zase vodešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
 - a po něm tu zbyly samý volný zóny.
- R: /: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla, byla to taková krásná cela a byla celá sametová :/

145- A hard day's night

Beatles

Fadd9

G C G F G

1. It's been a hard day's night, and I've been working like a dog
C G F G

It's been a hard day's night, I should be sleeping like a log
C D7

But when I get home to you, I find the things that you do
G C G

Will make me feel alright

2. You know I work all day, to get you money to buy you things

And it's worth it just to hear you say, you're gonna give me everything

So why on earth should I moan, 'cause when I get you alone

You know I'll be okay

R: When I'm home, everything seems to be right

G Emi C D

When I'm home, feeling you holding me tight, tight, yeah

3. It's been a hard day's night, and I've been working like a dog
It's been a hard day's night, I should be sleeping like a log
But when I get home to you, I find the things that you do
Will make me feel alright
CG
You know I feel alright

You know I feel alright

146- All my loving

Beatles

F#mi H7

1. Close your eyes and I'll kiss you

E C<u>♯</u>mi

Tomorrow I'll miss you

A F#mi D H7

Remember I'll always be true

member I'll always be true **F**♯mi H7

And then while I'm away

E
C
#mi

I'll write home every day

A H7 E AEHE

And I'll send all my loving to you

2. I'll pretend that I'm kissing

The lips I am missing

And hope that my dreams will come true

And then while I'm away

I'll write home every day

And I'll send all my loving to you

C♯mi C+ E

R: All my loving I will send to you

C♯mi C+ E All my loving, darling, I'll be true.

v e, e,

- 3. = 1.
- 4. = 2.

C♯mi E
R: All my loving, all my loving
C♯mi E

All my loving I will send to you

147 — Hey Jude

Beatles

Hey Jude, don't make it bad
 C7
 take a sad song and make it be

take a sad song and make it better ${\sf B}$ ${\sf F}$ Remember to let her into your heart

C7 F Then you can start to make it better

By making his world a little colder

Da da da da da da da da

2. Hey Jude don't be afraid, you were made to go out and get her

The minute you let her under your skin, then you begin to make it better

R: And any time you feel the pain, hey Jude refrain,

C7
F
Don't carry the world upon your shoulders
F7
B
Gmi7
For well you know that it's a fool who plays it cool

3. Hey Jude don't let me down, you have found her now go and get her

Remember to let her into your heart, then you can start to make it better

You're waiting for someone to perform with

R: So let it out and let it in hey Jude begin

And don't you know that it's just you, hey Jude, you'll do!

The movement you need is on your shoulders

4. Hey Jude don't make it bad, take a sad song and make it better

Remember to let her under your skin, then you'll begin to make it better

F Da hey Jude ..

Better better better better oh.

Da da da da da da da da

148 — Love me do

Beatles

1. Love, love me do, you know I love you

G
C
C
C/G
I'll always be true, so pleeeeeease...

G
Love me do

2. Love, love me do, you know I love you

I'll always be true, so pleeeeeease...

Love me do

R: Someone to love, somebody new

D

C
F
G
Someone to love, someone like you

3. Love, love me do, you know I love you

I'll always be true, so pleeeeeease...

Love me do

4. Love, love me do, you know I love you

I'll always be true, so pleeeeeease...

Love me do

Love me do, yeah, love me do, yeah, love me do...

149 — Yellow submarine $_{\mathrm{Beatles}}$

1. In the town where I was born

Emi Ami C D

Lived a man who sailed the sea

G D C G

And he told us of his life

Emi Ami C D

In the land of submarines

2. So we sailed up to the sun
Till we found the sea of green
And we lived beneath the waves
In our Yellow Submarine

R: /: We all live in a Yellow Submarine

G

Yellow Submarine, Yellow Submarine :/

3. And our friends are all on board
Many more of them live next door
And the band begins to play

R:

4. As we live a life of ease
Every one of us has all we need
Sky of blue and sea of green
In our Yellow Submarine

R:

150- Hotel California

Eagles

Hmi F♯ A E G D Emi F♯

Hmi F#

1. On a dark desert highway, cool wind in my hair

A E

Warm smell of colitas rising up through the air

G D

Up a head in the distance, I saw a shimmering light

Emi F#

2. There she stood in the doorway I heard the mission bell

And I was thinking to myself this could be heaven or this could be hell

My head grew heavy and my sight grew dim, I had to stop for the night

Then she lit up a candle and she showed me the way

There were voices down the corridor, I thought I heard them say:

G D R: Welcome to the Hotel California

Emi Hmi7
Such a lovely place (such a lovely place), such a lovely face

Plenty of room at the Hotel California

Any time of year (any time of year), you can find it here

 $3.\ \, \text{Her mind}$ is Tiffany twisted, she got a Mercedes Benz

She got a lot of pretty, pretty boys that she calls friends

How they dance in the courtyard, sweet summer sweat

Some dance to remember, some dance to forget

4. So I called up the captain: "Please bring me more wine

We haven't had that spirit here since nineteen sixty-nine."

And still those voices are calling from far away

Wake you up in the middle of the night just to hear them say:

R: Welcome to the Hotel California

Such a lovely place (such a lovely place), such a lovely face

They livin'it up at the Hotel California

What a nice surprise (what a nice surprise), bring your alibis

"We are all just prisoners here of our own device." And in the master's chambers they gathered for the feast They stab it with their steely knives, but they can't kill the beast 6. Last thing I remember, I was running for the door I had to find the passage back to the place I was before

5. Mirrors on the ceiling, the pink champagne on ice, (and she said,)

You can check out any time you like, but you can never leave"

"Relax," said the night man, "we are programmed to receive

151 — Knockin' on heaven's door $_{ m Bob\ Dylan}$

G D Ami Ami7

1. Mama, take this badge off of me

G D C I can't use it any more

It's getting dark, too dark to see

I feel I'm knocking on heaven's door

R: $4 \times$ /: Knock knock knocking on heaven's door :/

2. Mama put my guns in ground

I can't shoot them any more

That long black cloud is coming down

I feel I'm knocking on heaven's door

152- Somewhere over the rainbow

Israel Kamakawiwo'ole

1. Somewhere over the rainbow, way up high

F
C
G
Ami

And the dreams that you dream of once in a lullaby

2. Somewhere over the rainbow blue birds fly

And the dreams that you dream of, dreams really do come true

R: Someday I'll wish upon a star, wake up where the clouds are far behind me

C

Where trouble melts like lemon drops

High above the chimney tops is where you'll find me

3. Somewhere over the rainbow bluebirds fly

G

- And the dreams that you dare to, oh why, oh why can't I?
- R: Someday I'll wish upon a star, wake up where the clouds are far behind me
 Where trouble melts like lemon drops

High above the chimney tops is where you'll find me

4. Somewhere over the rainbow, way up high

And the dreams that you dare to, oh why, oh why can't I?

153 - Hallelujah

Leonard Cohen

C Ami C Ami

C Ami

1. Now I've heard there was a secret chord
C Ami
That David played to please the Lord
F G C
But you don't really care for music, do you?
C F G
It goes like this, the fourth, the fifth
Ami F
The minor fall, the major lift
G E Ami
The baffled king composing Hallelujah

F Ami F
R: Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah
C G C G
Hallelu – jah

Your faith was strong but you needed proofYou saw her bathing on the roof

Her beauty and the moonlight overthrew you

She tied you to a kitchen chair

She broke your throne, and she cut your hair

And from your lips she drew the Hallelujah

R:

3. You say I took the name in vain

Though I don't even know the name

But if I did, well really, what's it to you?

There's a blaze of light in every word

It doesn't matter which you heard:

The holy or the broken Hallelujah

R:

4. I did my best, it wasn't much

I couldn't feel so I tried to touch

I've told the truth, I didn't come to fool you

And even though it all went wrong

I'll stand before the Lord of Song

With nothing on my tongue but Hallelujah

154 — Perfect day

Lou Reed

E Ami E Ami

Ami D G C

1. Just a perfect day, drink Sangria in the park
F Dmi E
And then later, when it gets dark, we go home
Ami D G C
Just a perfect day, feed animals in the zoo
F Dmi E
Then later a movie, too, and then home

A D
Oh it's such a perfect day
C#mi D
I'm glad I spent it with you
A E
Oh such a perfect day
F#mi E D
/: You just keep me hanging on :/

2. Just a perfect day, problems all left alone

Weekenders on our own, it's such fun

Just a perfect day, you made me forget myself

I thought I was someone else, someone good

Oh it's such a perfect day

I'm glad I spent it with you

Oh such a perfect day

/: You just keep me hanging on :/

C#mi G D A $4 \times$ /: You're going to reap just what you sow

155 — Another brick in the wall

Pink Floyd

Dmi

1. We don't need no education

Dmi

We don't need no thought control

Dmi

No dark sarcasm in the classroom

Dmi

Teacher leave them kids alone

G Dmi C Dmi C Dmi C Emi Dmi F

G

R: Hey, teacher! Leave them kids alone

F C Dmi

All in all it's just an-other brick in the wall

F C Dmi All in all it's just an-other brick in the wall

2. = 1.

156- Comfortably numb

Pink Floyd

Hmi

1. Hello. Hmi

Is there anybody in there?

Emi

Just nod if you can hear me

Is there anyone home?

2. Come on, now

I hear you're feeling down

Well I can ease your pain

Get you on your feet again

3. Relax

I need some information first

Just the basic facts:

Can you show me where it hurts?

R: There is no pain, you are receding

A distant ship's smoke on the horizon

You are only coming through in waves

Your lips move but I can't hear what you're sayin'

When I was a child I had a fever

My hands felt just like two balloons

Now I got that feeling once again

I can't explain, you would not understand

This is not how I am

I have become comfortably numb

4. OK, just a little pinprick

There'll be no more – aaaaaahhhhh!

But you may feel a little sick

5.	Can you stand up?
	I do believe it's working, good
	That'll keep you going for the show
	Come on, it's time to go
R:	There is no pain, you are receding
	A distant ship's smoke on the horizon
	You are only coming through in waves
	Your lips move but I can't hear what you're sayin'
	When I was a child I caught a fleeting glimpse
	Out of the corner of my eye
	I turned to look but it was gone
	I cannot put my finger on it now
	The child is grown, the dream is gone

I have become comfortably numb

157-Mother

Pink Floyd

Mother, do you think they'll drop the bomb?
 G C D G
 Mother, do you think they'll like this song?
 C G
 Mother, do you think they'll try to break my balls?
 D C G
 Ohhhh.. Ahhhh.. Mother, should I build a wall?

2. Mother, should I run for president?

Mother, should I trust the government?

Mother, will they put me in the firing line?

Ohhhh... Ahhhhh.. Is it just a waste of time?

R: Hush now, baby, don't you cry

F

Mama's gonna make all of your nightmares come true

F

C

Mama's gonna put all of her fears into you

F C

Mama's gonna keep you right here, under her wing F

She won't let you fly, but she might let you sing

F C G Mama's gonna keep baby cozy and warm

D C

Ohhhh... Babe

Ohhhh... Babe

Ohh... Babe, of course mama's gonna help build the wall

3. Mother, do you think she's good enough for me?

Mother, do you think she's dangerous to me?

Mother, will she tear your little boy apart?

Oohhhh... Aaahhh... Mother, will she break my heart?

R: Hush now, baby, don't you cry

Mama's gonna check out all of your girlfriends for you

Mama won't let anyone dirty get through Mama's gonna wait up until you get in Mama will always find out just where you've been Mama's gonna keep baby healthy and clean Ooohhhh... Baby Ooohhhh... Baby Ooohhhh baby, you'll always be baby to me G Mother, did it need to be so high?

158 — Wish you were here $_{
m Pink\ Floyd}$

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

1. So, so you think you can tell

Heaven from hell, blue sky from pain

D

Car you tall a green fold from a sold

Can you tell a green field from a cold steel rail

Ami

A smile from a veil

A smile from a veil

G

Do you think you can tell?

2. And did they get you to trade your heroes for ghosts

Hot ashes for trees, hot air for a cool breeze

Cold comfort for change and did you exchange

A walk on part in the war

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

For a lead role in a cage?

3. How I wish, how I wish you were here

We're just two lost souls swimming in a fish bowl, year after year

Running over the same old ground, what have we found?

The same old fears

Wish you were here!

Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

IIII A G

159 — Creep

Radiohead

1. When you were here before

D

Couldn't look you in the eyes

C

You look like an angel

Cm

Your skin makes me cry

G

2. You float like a feather

В

In a beautiful weather

C

I wish I was special

Cmi

You're so fucking special

G

R: But I'm a creep

I'm a wierdo

_

What the hell am I doin' here

Cmi

I don't belong here

3. I don't care if it hurts

I wanna have control

I wanna perfect body

I want a perfect soul

4. I want you to notice

When I'm not around

You're so fuckin' special

I wish I was special...

- R: Ooh... she's running away... she's running... run... run... run... ruuuuun
- 5. Whatever makes you happy

Whatever you want

You're so fucking special

Wish I was special...

$160-500 \; \text{miles}$

Proclaimers

F

- 1. When I wake up, well I know I'm gonna be

 A H E
 I'm gonna be the man who wakes up next you

 E
 When I go out, yeah I know I'm gonna be

 A H E
 I'm gonna be the man who goes along with you
- 2. If I get drunk, well I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who gets drunk next to you
 And if I haver, yeah I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who's havering to you
- R: But I would walk 500 miles

 And I would walk 500 more

 Just to be the man who walks a thousand miles

 To fall down at your door
- 3. When I'm working, yes I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who's working hard for you
 And when the money comes in for the work I do
 I'll pass almost every penny on to you
- 4. When I come home (When I come home), well I know I'm gonna be I'm gonna be the man who comes back home to you And if I grow old (When I grow old), well I know I'm gonna be I'm gonna be the man who's growing old with you

R:

da da da...

5. When I'm lonely, well I know I'm gonna be
I'm gonna be the man who's lonely without you
And when I'm dreaming, well I know I'm gonna dream
I'm gonna dream about the time when I'm with you

6. When I go out, well I know I'm gonna be
I'm gonna be the man who goes along with you

And when I come home, yes I know I'm gonna be

C♯mi
I'm gonna be the man who comes back home with you

A

H

E
I'm gonna be the man who's coming home with you

R:

Da da da...

161 — Hit the road, Jack

Ray Charles

Ami G F E7

R: Hit the road, Jack, don't you come back

No more, no more, no more, no more

Hit the road Jack and don't you come back no more

1. Old woman, old woman, don't treat me so mean

You're the meanest woman I've ever seen

I guess if you say so

I'll have to pack my things and go

R:

2. Now baby, listen baby, don't-a treat me this-a way

For I'll be back on my feet some day

Don't care if you do 'cause it's understood

You ain't got no money you just ain't no good

Well, I guess if you say so

I'd have to pack my things and go (that's right!)

R:

162 - Satisfaction

Rolling Stones

EADA

1. I can't get no satisfaction I can't get no satisfaction **H7** Cause I try, and I try, and I try, and try ADAR: /: I can't get no Ε 2. When I'm driving in my car And the man comes on the radio He's telling me more and more about some useless information Supposed to drive my imagination Ε R: /: I can't get no A D Oh no no no, hey hey hey That's what I say

3. When I'm watchin' my TV

And that man comes on to tell me

How white my shirts can be

Well he can't be a man 'cause he doesn't smoke

The same cigarettes as me

R: I can't get no

Oh no no no, hey hey hey

That's what I say

4. When I'm ridin' 'round the world

And I'm doin' this and I'm signing that

And I'm tryin' to make some girl who tells me:

Baby better come back next week

Cause you see I'm on a losin' streak

Scott Mckenzie

G

Emi C G D
1. If you're going to San Francisco
Emi C G D
Be sure to wear some flowers in your hair
Emi G C G
If you're going to San Francisco
G Hmi Emi D
You're gonna meet some gentle people there

2. For those who come to San Francisco

Summer time will be a-lovin' there

In the streets of San Francisco

Gentle people with flowers in their hair

F

R: All across the nation

Such a strange vibration, people in motion

F

There's a whole generation

tion

With a new explanation, people in motion, people in motion

3. For those who come to San Francisco

Be sure to wear some flowers in your hair

If you come to San Francisco

Summer time will be a-lovin' there

Emi F#mi A D A

4. If you come to San Francisco

A C#mi F#mi A
Summertime will be a-lovin' there

164 — Lion sleeps tonight Tokens

1. Wee wee ooh wimoweh, wee wee ooh wimoweh.

C F C G
2. In the jungle, the mighty jungle, the lion sleeps tonight
In the jungle, the quiet jungle, the lion sleeps tonight

R: /: Wee wee ooh wimoweh :/

3. Near the village, the peaceful village, the lion sleeps tonight

Near the village, the quiet village, the lion sleeps tonight

R: /: Wee wee ooh wimoweh :/

4. Hush, my darling, don't fear, my darling, the lion sleeps tonight Hush, my darling, don't fear, my darling, the lion sleeps tonight

R: Owimoweh, owimoweh, owimoweh...

165 — Hymna TP

Mirek "Eso" Řehoř

- C G Ami Emi

 1. Na TP vždycky jedu rád, na TP, tam si můžu hrát,
 F C Dmi G
 na TP, kde jsou lidi cool, na TP je jen zřídka vůl.
- Na TP dám si do těla, na TP, to mě oddělá,
 na TP, tam je srandy dost a občas taky ňáká kost.
- R: TP, to je akce snů, TP, pryč od všedních dnů,
 TP, rychle z města ven, TP, a za pár kaček jen.
- V poledne sraz na Hlaváku, máme to všichni na háku, večer už jsme na chatě a máme se jako ve vatě.
- Je tu spousta FELáků, nových i starých mazáků, děvčat je počet maličký, radši si ale vezmu gumičky.

- V lese jak blbci běháme, šifry tam za tmy hledáme, zpátky mokrý a zpocený, srší z nás ale nadšení.
- Pivo se začne čepovat a vodka ho bude trumfovat, koktejl pak pijem jakýsi, ráno trávíme u mísy.

Rejstřík interpretů

Argema	Fešáci
Jarošovský pivovar, 3 Asonance	Jaro, 16
Asonance Čarodějnice z Amesbury, 4	Lojza a Líza, 17
Beatles	film Kouř Je to fajn, fajnový, 110
A hard day's night, 145	film Pražská 5
All my loving, 146	Strom kýve pahýly, 111
Hey Jude, 147	Soloiii ky ve punyiy, iii
Love me do, 148	Fleret
Yellow submarine, 149	Zafúkané, 18
Blue Effect	František Nedvěd
Sluneční hrob, 102	Kočovní herci, 19
Bob Dylan	,
Knockin' on heaven's door, 151	Greenhorni
Bratři Ebenové	Blues folsomské věznice, 20
Stýskání, 5	Když náš táta hrál, 21
Brontosauři	Rovnou, tady rovnou, 22
Franky Dlouhán, 6	II-l
Jarní tání, 7	Hoboes
Kytka, 8	Bedna od whisky, 72
Na kameni kámen, 9	Tak už mi má holka mává, 95
Podvod, 10	Tereza, 96
,	Hop Trop
Růže z papíru, 11 Tulácký ráno, 12	Amazonka, 23
BSP	Švorcák, 24
	Tři kříže, 25
Země vzdálená, 103	Chinaski
Buty Frontišek 104	1. signální, 108
František, 104	i. signami, 100
Mám jednu ruku dlouhou, 105	Israel Kamakawiwo'ole
Nad stádem koní, 106	Somewhere over the rainbow, 152
Vrána, 107	Ivan Hlas
Čechomor	Aranka umí hula hop, 112
Mezi horami, 13	Jednou mi fotr povídá, 113
Proměny, 14	Na kolena, 114
Včelín, 15	Ivan Mládek
voom, 10	Hlásná Třebáň, 26
Divokej Bill	Jez, 27
Plakala, 109	Jožin z bažin, 28
	Láďa jede lodí, 29
Eagles	Prachovské skály, 30
Hotel California, 150	V.
	Janek Ledecký

Na ptáky jsme krátký, 115	Námořnická, 65
Jarda Hypochondr	Nosorožec, 66
Šenkýřka, 116	Ráda se miluje, 67
Jarek Nohavica	Trubadúrská, 68
Afričančata, 31	Katapult
Básnířka, 32	$\widetilde{\mathrm{Az}}$, 122
Cukrářská bossanova, 33	,
Divoké koně, 34	Leonard Cohen
Dokud se zpívá, 35	Hallelujah, 153
Hlídač krav, 36	(1:1, ()
Jacek, 38	(lidová)
Jdou po mně, jdou, 37	Kdyby tady byla taková panenka, 1
Kometa, 39	Lou Reed
Možná že se mýlím, 41	Perfect day, 154
Pijte vodu, 40	1 officer day, 101
Píseň zhrzelého trampa, 42	Michal Prokop
Pochod marodů, 43	Kolej Yesterday, 123
Sarajevo, 44	Michal Tučný
Strakapúd, 45	Pověste ho vejš, 70
Těšínská, 46	Všichni jsou už v Mexiku, 71
Ukolébavka, 47	Mirek "Eso" Řehoř
Zatanči, 48	Hymna TP, 165
Zatímco se koupeš, 49	Mňága a Žďorp
Zítra ráno v pět, 50	Hodinový hotel, 124
Jaroslav Ježek	Měsíc, 125
Babička Mary, 52	Písnička pro tebe, 126
Ezob a brabenec, 51	
Nebe na zemi, 53	Nerez
Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák	Tisíc dnů mezi námi, 73
Není nutno, 54	Nezmaři
Pramen zdraví, 55	Bodláky ve vlasech, 74
Jiří Schelinger	Písek, 75
Holubí dům, 117	Ráno bylo stejný, 76
Šípková Růženka, 118	(noznámý)
Jiří Suchý	(neznámý) Okoř, 2
Marnivá sestřenice, 119	Okoi, 2
Pramínek vlasů, 120	Olympic
,	Dej mi víc své lásky, 127
Kabát	Otázky, 128
Moderní děvče, 121	Snad jsem to zavinil já, 129
Kamelot	Želva, 131
Honolulu, 56	,
Zachraňte koně, 57	Pacifik
Karel Kryl	Velrybářská výprava, 79
Anděl, 58	Pavel Dobeš
Lásko, 59	Něco o lásce, 77
Morituri te salutant, 60	Pražce, 78
Píseň neznámého vojína, 61	Pavel Roth
Veličenstvo Kat, 62	Zahrada ticha, 80
Zkouška dospělosti, 63	Petr Hapka
Karel Plíhal	Šaškové počmáraní, 130
Kluziště, 64	Pink Floyd

Another brick in the wall, 155 Comfortably numb, 156 Mother, 157 Wish you were here, 158 Poutníci Panenka, 81 Proclaimers	Wabi Daněk Píseň, co mě učil listopad, 93 Rosa na kolejích, 94 Waldemar Matuška Růže z Texasu, 97 Slavíci z Madridu, 98
500 miles, 160	Xindl X V blbým věku, 141
Radiohead Creep, 159 Rangers Inženýrská, 82	Zuzana Norisová Ššš, 140
Ray Charles Hit the road, Jack, 161 Richard Müller Nebude to ľahké, 132 Po schodoch, 133 Štěstí je krásná věc, 134 Rolling Stones Satisfaction, 162	Žalman Já, písnička, 99 Jdem zpátky do lesů, 100 Rána v trávě, 101 Žlutý pes Modrá, 142 Náruživá, 143 Sametová, 144
Samson a jeho parta Katce, 84 Pohoda, 83 Už to nenapravím, 69 Scott Mckenzie San Francisco, 163 Semtex Mašinka, 85 Spirituál kvintet Batalion, 86 Stará archa, 87 Starý příběh, 88 Válka růží, 89 Žízeň, 90 Standa Hložek, Petr Kotvald Holky z naší školky, 135	
Tichá dohoda Marioneta, 91 Tokens Lion sleeps tonight, 164	
Tři sestry Sovy v mazutu, 136	
Václav Neckář Holka ta okatá, 137 Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě, 138 Vladimír Mišík	
Variace na renesanční téma, 139 Vlasta Redl Sbohem, galánečko, 92	

pátky do lesů, 100

Rejstřík písní

Afričančata, 31

Amazonka, 23

Hymna TP, 165

Inženýrská, 82

Anděl, 58

All my loving, 146

A hard day's night, 145

Another brick in the wall, 155	Jdem zpátky do lesů, 100
Aranka umí hula hop, 112	Jdou po mně, jdou, 37
Až, 122	Jednou mi fotr povídá, 113
115, 122	Je to fajn, fajnový, 110
Babička Mary, 52	Jez, 27
Básnířka, 32	Jožin z bažin, 28
Batalion, 86	
Bedna od whisky, 72	Katce, 84
Blues folsomské věznice, 20	Kdyby tady byla taková panenka, 1
Bodláky ve vlasech, 74	Když náš táta hrál, 21
,	Kluziště, 64
Comfortably numb, 156	Knockin' on heaven's door, 151
Creep, 159	Kočovní herci, 19
Cukrářská bossanova, 33	Kolej Yesterday, 123
ži ivi i i	Kometa, 39
Čarodějnice z Amesbury, 4	Kytka, 8
Dej mi víc své lásky, 127	•
Divoké koně, 34	Láďa jede lodí, 29
Dokud se zpívá, 35	Lásko, 59
Zonad se zprva, oo	Lion sleeps tonight, 164
Ezob a brabenec, 51	Lojza a Líza, 17
	Love me do, 148
Franky Dlouhán, 6	167 1 1 1 1 10
František, 104	Mám jednu ruku dlouhou, 105
II. 11. 1	Marioneta, 91
Hallelujah, 153	Marnivá sestřenice, 119
Hey Jude, 147	Mašinka, 85
Hit the road, Jack, 161	Měsíc, 125
Hlásná Třebáň, 26	Mezi horami, 13
Hlídač krav, 36	Moderní děvče, 121
Hodinový hotel, 124	Modrá, 142
Holka ta okatá, 137	Morituri te salutant, 60
Holky z naší školky, 135	Mother, 157
Holubí dům, 117	Možná že se mýlím, 41
Honolulu, 56	
Hotel California, 150	Nad stádem koní, 106
TT	NT 1 '1' O

Jacek, 38

Já, písnička, 99

Jarošovský pivovar, 3

Na kameni kámen, 9

Na kolena, 114

Námořnická, 65

Jarní tání, 7 Jaro, 16

Na ptáky jsme krátký, 115	Stýskání, 5
Náruživá, 143	Čežbová nežmánení 120
Nebe na zemi, 53	Šaškové počmáraní, 130
Nebude to ľahké, 132	Senkýřka, 116
Něco o lásce, 77	Šípková Růženka, 118
Není nutno, 54	Ššš, 140
Nosorožec, 66	Stěstí je krásná věc, 134 Švorcák, 24
Okoř, 2	Svorcan, 24
Otázky, 128	Tak už mi má holka mává, 95
D 1 01	Tereza, 96
Panenka, 81	Těšínská, 46
Perfect day, 154	Tisíc dnů mezi námi, 73
Pijte vodu, 40	Trubadúrská, 68
Písek, 75	Tři kříže, 25
Píseň, co mě učil listopad, 93	Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě, 138
Píseň neznámého vojína, 61	Tulácký ráno, 12
Píseň zhrzelého trampa, 42	Ultalábardza 47
Písnička pro tebe, 126	Ukolébavka, 47
Plakala, 109	Už to nenapravím, 69
Podvod, 10	Válka růží, 89
Pohoda, 83	Variace na renesanční téma, 139
Pochod marodů, 43	V blbým věku, 141
Po schodoch, 133	Včelín, 15
Pověste ho vejš, 70	Veličenstvo Kat, 62
Prachovské skály, 30	Velrybářská výprava, 79
Pramen zdraví, 55	Vrána, 107
Pramínek vlasů, 120	Všichni jsou už v Mexiku, 71
Pražce, 78	v siemni jsou uz v Mexiku, 71
Proměny, 14	Wish you were here, 158
Ráda se miluje, 67	Yellow submarine, 149
Rána v trávě, 101	,
Ráno bylo stejný, 76	Zafúkané, 18
Rosa na kolejích, 94	Zahrada ticha, 80
Rovnou, tady rovnou, 22	Zachraňte koně, 57
Růže z papíru, 11	Zatanči, 48
Růže z Texasu, 97	Zatímco se koupeš, 49
	Země vzdálená, 103
Sametová, 144	Zítra ráno v pět, 50
San Francisco, 163	Zkouška dospělosti, 63
Sarajevo, 44	×
Satisfaction, 162	Želva, 131
Sbohem, galánečko, 92	Žízeň, 90
Slavíci z Madridu, 98	1 gignální 100
Sluneční hrob, 102	1. signální, 108
Snad jsem to zavinil já, 129	500 miles, 160
Somewhere over the rainbow, 152	500 mics, 100
Sovy v mazutu, 136	
Stará archa, 87	
Starý příběh, 88	
Strakapúd, 45	
Strom kýve pahýly, 111	